



ROSA



ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Júl

07/2004

Obsah

Na linke M-Rosy	2
Panna Mária v Sečovciach. Ústava Európskej Únie bez Boha - Slovensko bez posolstva Panny Márie!	5
Správy z hory Zvir	10
Misia Kráľovnej pokoja	13
Eucharistický rok / Médiá	17
Na pulze dňa	20
Slovo mladých	24
Zo života svätých. Svätá Terézia z Ávily IV. časť.	27
Aktuálne z ČR	31
Náš komentár / Na zamyslenie	33
Krátke správy / Rôzne	36

Na linke M-Rosy



Petícia do Ríma!

Generálnej predstavenej sr. Alphonse Danovich OSBM, vyhlásená Pri brale, dňa 17. júna 2004

Curia Generalizia O.S.B.M.

Basiliane O.S.B.M.

Sr. Alphonsa Danovich,

Superiora Generale

Via S. Alessio 26

00153 Roma, ITALIA

Vec: Žiadosť ctiteľov Panny Márie - Vládkyne sveta

Vážená sestra generálna predstavená!

My, dolupodpísaní veriaci Slovenska a ctelia Vládkyne sveta, ako sa Panna Mária predstavila pri svojich zjaveniach sestre Agáte Burejovej, OSBM u nás na Slovensku, obraciame sa na Vás ako generálnu predstavenú tejto sestry -vizionárky s nasledovnou žiadosťou:

Už od januára roku 2004 sa zhromažďujeme na mieste zvanom „Pri brale“, na úpäť Slanských hôr pri Sečovciach, kde Panna Mária dáva svoje posolstvá sestre Agáte pre celý náš národ. V súčasnosti, kedy je svet ako aj naša spoločnosť ohrozená stupňujúcim sa pôsobením Zla, prichádza nám naša Patrónka a Matka Panna Mária na pomoc, aby nás posilnila a viedla na ceste viery a života Evanjelia. Sestra Agáta nám túto Božiu milosť sprostredkováva priamo na žiadosť Panny Márie.

Vzhľadom na to, že my všetci považujeme túto skutočnosť za mimoriadne dôležitú a naliehavú, žiadame Vás touto cestou, aby ste odvolala odporúčanie sestre Agáte nechodiť na miesto zjavení v Sečovciach a nepublikovať posolstvá Panny Márie - Vládkyne sveta.

Prosíme Vás o dovoľenie, aby sestra Agáta spolu s nami na tomto mieste prednášala Bohu prosby a vzdávala vďaky za všetky Jeho dobrodenia.

Panna Mária - Vládkyňa sveta sama dokáže pravdivosť či nepravdivosť týchto zjavení, bez akejkoľvek formy vonkajšieho obmedzenia. Prosíme Vás preto o zváženie Vášho doterajšieho postoja ohľadne výziev našej Nebeskej Matky.

Panna Mária nás v tejto vážnej dobe varuje, volá a čaká na naše pokánie a na naše obrátenie. Sama to v jednom zo svojich posolstiev zdôraznila slovami:

Moji milovaní – nebudte slepí, nebudte hluchí! Vidte to, čo vidieť máte! (17. februára 2004)

Jej hlavná výzva pre nás všetkých znie: Milujte prosím, milujte! (17. februára 2004). Čo krajšie a dôležitejšie nám môže naša milovaná Matka odporúčať?

Vážená sestra generálna predstavená, z týchto dôvodov Vás formou tejto žiadosti a petičnej akcie prosíme, o uvedené zrušenie odporúčania, ktoré obmedzuje sestru Agátu Burejovú, OSBM v jej poslaní.

V mene Panny Márie - Vládkyne sveta, v mene nášho národa ako aj v mene všetkých, ktorých duše môžu byť v tejto dobe posilnené a zachránené – Vám čo najúprimnejšie ďakujeme!

Sláva Isusu Christu!

S úctou

Anton Selecký

Predseda združenia Magnificat - Slovakia

a všetci podpísaní ctiteľa Panny Márie

Sečovce - Bratislava, dňa 17. júna 2004

Príloha: podpisové hárky

Na vedomie: Predstavená Viceprovincie sv. Cyrila a Metoda na Slovensku sestra Emélie M. Turčaníková, OSBM; Arcibiskup metropolita Mons. Ján Sokol; biskupi Slovenska; TK KBS; katolícke médiá.



„Milujte Lásku!“ poskytujeme!

Vzhľadom na pretrvávajúci striktný postoj Generalátu OSBM v Ríme ku udalostiam v Sečovciach, necíti sa združenie Magnificat viazané zákazom distribuovania videokazety Milujte Lásku!, ktorú o.z. Magnificat pripravil z vlastnej iniciatívy a na vlastné náklady.

Cena videokazety objednaná na našej adrese je **200 Sk** + poštovné.

Publikácia „Volám a čakám!“

O.z. Magnificat pre vás pripravil publikáciu pod názvom Volám a čakám. Je to reportážne zachytený vývoj niektorých udalostí verejných zjavovaní sa a posolstiev Panny Márie – Vládkyne sveta

sestre Agáte Burejovej, OSBM v Sečovciach, vrátane posolstiev, ktoré vzbudili pozornosť našej verejnosti.

Publikácia Volám a čakám! na našej adrese je za **60 Sk** + poštovné.

Magnificat o.z., M ROSA, P.O.Box 147, 814 99 Bratislava 1, na tel/fax - 02/52444022, alebo e-mailom magnificat@stonline.sk

Upozornenie!

Fotografie ako aj informácie, týkajúce sa rádu sv. Bazila Veľkého (sestier baziliánok) sú v tomto čísle M ROSY uverejnené bez vedomia členiek uvedenej rehoľnej komunity. (r)

Program o.z. Magnificat Ohnisko

Ako sme už oznámili, v dňoch 16.- 17. júla 2004 usporiada na lúke Pri brale v Sečovciach o.z. Magnificat duchovný program pod názvom OHNISKO.

V programe, ktorý bude pozostávať z modlitieb, meditácií, hudby, svedectiev, aktualít, besedy, posolstiev Panny Márie, príhovorov a i., sú vítaní všetci, ktorí sa neváhajú zapojiť do intenzívnej evanjelizácie a obrany kresťanských hodnôt na Slovensku. Vítaní sú aj mladí hudobníci, aktivisti ako aj koordinátori, prípadne členovia fungujúcich duchovných zoskupení na Slovensku. Eventuálne prihlášky nám môžete poslať vopred na našu známu adresu.

Záujemcov prosíme priniesť stany, spacáky, pršiplášte, jedlo, baterku, ruženec a odhodlanie do duchovného zápasu.

K dispozícii bude duchovná služba, občerstvenie, vojenský šiator, osvetlenie, ponuka publikácií a ďalšieho informačného materiálu.

PRÍĎ AJ TY! NEOĽUTUJEŠ!

Magnificat v Litmanovej

V dňoch 7. - 8. augusta 2004 sa v Litmanovej uskutoční Valné zhromaždenie o. z. Magnificat. Prosíme všetkých našich členov, aktivistov a záujemcov, aby nám nahlásili svoju účasť do 15. júla 2004, a to písomne na adrese: Magnificat, M ROSA, P. O. Box 147, 814 99 Bratislava 1, alebo telefonicky na č. 02/52 44 4022, prípadne e-mailom na magnificat@stonline.sk.

Prosíme uviesť Vašu presnú adresu a možný telefonický kontakt.

Panna Mária v Sečovciach

Ústava Európskej Únie bez Boha - Slovensko bez posolstva Panny Márie!

Slováci - budíček!



Púť Pri brale napriek obmedzeniam *Mons. Milan Chatur ústretovejší ako generálna predstavená Danovičová *Petícia o.z. Magnificat za sestru Agátu* EÚ - superštát proti Bohu? c Kňazi zareagovali * Posolstvo Panny Márie pre združenie Magnificat * Namiesto Evanjelizácie - boj o Cirkev!

Napriek predpovedi, ktorá hrozila dažďom, konala sa púť Pri brale 17. júna 2004 pri Sečovciach v krásnom slniečku, aj tentoraz bez sestier baziliánok. Program viedol **o. Ján Sabol**(na titulnej strane) správca farnosti Bačkov, ktorého na túto úlohu ustanovil košický **exarcha mons. Milan Chatur CSsR.**

Množstvo prítomných pútnikov ako aj viacerí kňazi tu strávili povzbudzujúci čas pri nohách Panny Márie - Vládkyne sveta, ktorá zrejme ešte nepovedala na Slovensku svoje posledné slovo.

Avšak práve v deň, kedy sa schvaľovala ústava EÚ, kam sa napriek návrhom viacerých štátov nedostal pojem Boh ani kresťanstvo, mala aj sestra Agáta Burejová, OSBM, striktný zákaz z Ríma zverejniť posolstvo, ktoré dostáva - pretože už nesmie chodiť na miesto zjavenia - v kaplnke kláštora

sestier baziliánok Sečovciach. A tak sa ani tentoraz pútnici nedozvedeli odkaz, ktorý nám adresuje Panna Mária v týchto vážnych chvíľach.

Zostáva otázka: Je toto tá takzvaná evanjelizácia v EÚ? Kam nás to navigovali aj naši kresťanskí politici? Slováci, budíček! Po rokoch komunizmu - úpornom boji a obetiach, sme - ako sa zdá - dopadli ešte horšie ! Rafinovaná "sloboda "európskeho slobodomurárskeho superštátu gumuje Boha, a generálna predstavená katolíckeho rádu pozastavuje misiu Panny Márie na Slovensku...



Úvodom, ako sme odovzdali vedenie programu **o. Jánovi Sabolovi**, boli pútnici oboznámený so žiadosťou o.z. Magnificat generálnej predstavenej sestier baziliánok v Ríme **Alfonze Danovičovej, OSBM**, aby sa **sestra Agáta Burejová, OSBM**, mohla zúčastňovať púťi Pri brale, ako aj tlmočiť posolstvá Panny Márie, ktorá sa jej zjavuje - určené celému Slovensku.

Vzápätí sa rozbehla petícia, ktorá je adresovaná spolu s listom Generálnej Kúrii, predstavenej ako aj biskupom Slovenska. Boj o Cirkev sa začal...

O. Ján Sabol úvodom programu púte Pri brale povedal.

Mali by sme sa tešiť a radovať, že sme dnes našli tichú chvíľu a prišli sem, od toho hluku, sveta, aby sme sa naučili byť odpútaní, a zanechali tu pod týmto krížom všetky svoje starosti a problémy. Ak toto zložíme

tu na tomto mieste, zistíme, že Boh nie je ďaleko od nás, že v Ňom žijeme a hýbeme sa . Skúsme sa naučiť dnes utíšiť. Odpútať sa od toho, čo nás ťaží, a odovzdať sa Mu..

Dôležitou časťou programu bolo zasvätenie sa pútnikov Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie podľa Mariánskeho kňazského hnutia: Dobrá a Milosrdná Matka, zverujeme Ti seba samých, a svoje kresťanské povolanie, aby si ho v tejto rozhodujúcej hodine, ktorá ťažko dolieha na svet, použila pre svoje spásonosné zámery na záchranu duší.. Zaväzujeme sa preto žiť svoje kresťanské povolanie podľa Tvojho priania. Predovšetkým sa chceme usilovať o obnovu ducha modlitby a pokánia, horlivú účasť na slávení Eucharistie, apoštolát, každodennú modlitbu sv. Ruženca a prísny spôsob života v zhode s Evanjeliom, aby sme tak dávali dobrý príklad k zachovávaniu Božieho zákona, a praktickom žití kresťanských čností, predovšetkým čistoty.

Tiež Ti sľubujeme, že chceme byť spojení so sv. Otcom, s hierarchiou s ním zjednotenou, so svojimi kňazmi a tak postaviť hrádzu pokračujúcemu odboju proti učiteľskému úradu Cirkvi a brániť ho proti útokom...

Pod Tvojím materinským vedením a ochranou chceme byť tiež apoštolmi tejto dnes tak nutnej jednoty a modlitby s pápežom a vrúcne ťa prosíme preňho o zvláštnu ochranu...

Sila čistoty a modlitby

Na kraji „kameňolomu“ sa usmieva skupinka dievčat s bardejovského súboru Sinaxy. Čo im hovorí zjavenie sa Panny Márie, pojem čistota, či modlitba?



- **Jarka, 18-rokov:** Panna Mária je moja Matka. Mám k Nej veľmi blízky vzťah, tak ako aj ku svojej vlastnej pozemskej matke. Prišla som sa sem povzbudiť. Máriine posolstvá sú veľmi oslovujúce a veľmi potrebné pre dnešnú dobu.



- **Lenka, 19-rokov:** Ja mám tiež ku Panne Márii veľmi dobrý a blízky vzťah, je to moja druhá Matka. Chodievam aj do Litmanovej, kde cítim Jej blízkosť. Ako Nepoškvrnená Čistota je pre mňa takým príkladom čistoty, pokory, lásky... Myslím, že aj trend dnešného sveta, ktorý ide proti čistote, sa pod Jej vedením dá zvládnuť a brániť sa mu..



- **Eva, 22-rokov:** Pannu Máriu beriem ako moju Nebeskú Matku. Keď mám nejaký problém, každý deň sa snažím začínať s Ňou, pretože viem, že na Jej príhovor môžem dosiahnuť všetko potrebné. Preto navštevujem Litmanovú. O tomto mieste tu som sa dozvedela z M Rosy. Pán Milan Kníš sem zorganizoval túto púť. Tak ako v Litmanovej, aj tu nachádzam silu, ktorú čerpám do ďalšieho života. Panna Mária je najdôležitejší príklad čistoty. Je ťažké v tejto dobe byť takým, ako si Ona praje, ale s Jej pomocou sa to dá, keď úprimne o to prosíme modlitbou. Celý ruženec sa nestíham modliť, ale denne desiatok áno, a každý deň začínam a končím s modlitbou, nevedela by som si bez nej ten deň predstaviť . Prídu aj také krízové chvíle, ale väčšinou sa snažím...



- **Jana, 17-rokov:** Som tu prvýkrát, , ale som rada, že sa tu ľudia schádzajú. Myslím si, že zainteresovaní sa budú snažiť, aby toto miesto Pri brale bolo pre každého, a aby sa tu každý cítil dobre. Aby sa tu mohol modliť a porozprávať s Ježišom a Máriou... Čo sa týka kňazov, ten náš duchovný otec nám venuje veľmi veľa času. Kňazi sa majú starať, aby ľudia boli lepší a aby ich viera sa upevňovala. Keď som prvýkrát počula o zjavení Panny Márie, bolo to pre mňa až niečo neuveriteľné, ale som rada, že to tak je a že Panna Mária chce

ľudí duchovne usmerňovať a takto sa chce nám všetkým prihovárať.

Myslím, že by sme ju mali počúvať, viac sa ku nej modliť a utiekať sa k nej. Dnešný trend mladých sú diskotéky, cigarety... Nepáči sa mi to, ale sama to neviem zmeniť. Snažím sa ku svojim vrstovníkom prihovárať, ale musia sami chcieť, ináč to nejde... Modlitba má veľmi veľký vplyv a pomáha. Viackrát som to už prežila, a v tých chvíľach to bolo niečo úžasné...

- Hanka Servická, ktorá aj pri brale v Sečovciach zaspievala Panne Márii a pútnikom niekoľko svojich piesní:

Mamka Božia povedala, že keď bude treba, bude sa zjavovať v každej rodine, alebo na ktorom mieste bude chcieť. A ja si myslím, že Ona je neustále s nami. Pretože tá doba, ktorú žijeme, je skutočne ťažká a náročná. Je to naša spoločná Mamka, ktorá každého z nás miluje a chce, aby sme cez jej Nepoškvrnené Srdce vstúpili do najsvätejšieho Srdca Ježišovho, a teraz je mesiac zasvätenia sa Božskému Srdcu.

Čo sa týka posolstiev, sú úžasné, ale ja hovorím aj to, že Mamka Božia nám osobitne hovorí do srdca - každému jednému. To, že som dnes tu, je to svätá Božia vôľa, aj keď mojím prvoradým pútnym miestom zostáva Litmanová. Ale potrebujeme napomenutie, aby sme si dokázali odpustiť, aby sme sa milovali, aby sme sa dokázali prijať takí, akí sme, či sú to posolstvá z Medžugoria, z Litmanovej, z Lúrd, z Fatimy - veď to sú tie isté slová! My jednoducho nepočúvame, a preto nám to Ona musí stále o - pa - ko - vať.....

- o. Milan Hvizdoš, správca farnosti Harichovce:

Ja som sem prišiel na púť a dôvodom každej púte je pokánie. Sväté Evanjelium hovorí - každá dolina nech sa vyrovná, každý kopec nech sa zníži, čo je hrboľaté nech sa stane cestou rovnou. To znamená, že každý kopec - hriech treba odstrániť, dolina - sú aj cudzie hriechy a ja nesiem za to zodpovednosť, lebo som niekomu dal zlú radu, a potom čo je hrboľaté nech sa stane rovným - to znamená nebyť vypočítavý, necharakterný, kráčať po priamej ceste. Nakoniec - kde sa Panna Mária zjavuje, vždy žiada modlitbu a pokánie - a toto znamená robiť pokánie - takže ja som sem prišiel tu na púť aby som robil pokánie a tieto veci si pripomenul.

- o. Milan Šeliga, 40 rokov.

Bol som týmito posolstvami tu zvlášť oslovený, nie som veľmi výrečný, ale tieto Márine pozvania ma oslovujú, a treba ísť a pozvať aj druhých, je to veľmi dôležitá a vážna vec. Ohrozenie duchovného stavu tu je, a musíme sa tým vážne zaoberať. Moja osobná línia je eucharistická úcta, mariánska úcta, ako aj duchovnosť a cesta Božieho Milosrdenstva...

- Helena Karáseková, 52 ročná, Sečovce:

Za sestrou Agátou som šla 16. februára tohto roku, keď mi kolegyňa povedala, čo sa tu deje. Povedala som sestričke, aby mi povedala pravdu. Z Agátky vyžaroval taký klúd a pokoj, že som sa hneď šla vyspovedať, a na druhý deň som s ňou autom prišla sem, na toto miesto. Odvtedy sa teším na každého 17-teho v mesiaci.

Predtým, kým som sem prišla prvýkrát, cítila som sa ako na rozbúrenom mori. Tu som našla pokoj. Nie sú tu žiadne emócie, žiadny „hurásystém“. Cítim tu prítomnosť Matičky. Čo sa mňa osobne týka, prežívam veci pokojnejšie, celkom ináč sa pozerám napríklad na manželove nešváry, prijímam ho takého aký

je, aj ľudí, ktorí mnohokrát dokážu veľmi ublížiť - tiež sa za nich modlím, aby im Boh odpustil. Predtým som ich odsudzovala, dnes sa za to hanbím.



Pútnická "úderka" z Bardejova - zľava: vedúci autobusu Milan Kníš, o. Ľuboš Kohút, o. Martin Tkačík a bohoslovec Peter Laca

Po zaznení pápežskej hymny sa prítomní pútnici odobrli na pútnickú sv. Omšu na pol piatu do gréckokatolíckeho kostola sv. Cyrila a Metoda, ktorú slúžil bardejovský kaplán **o. Martin Tkačík**.

Po sv. liturgii povedal: Chceme ukázať, že Boh je Láska, a preto prijímajme každého s láskou. Keď som počul dnes zvonit zvon, prišiel mi na um druhý slávny príchod Ježišov. My s radosťou a bázňou očakávajme tento Jeho príchod, a s láskou, aby sme dokázali milovať aj svojich nepriateľov. Ja vám všetkým tu vyprosujem od Pána Boha požehnanie, pokoj, zdravie do svojich rodín, a aby ste s radosťou vydávali svedectvo.

Ešte pred odchodom bardejovského autobusu sa vyznal: Cítil som tu úžasný pokoj. Ja milujem Pannu Máriu, Bohorodičku a Ona je mojou cestou, aj v mojom kňazskom stave. Preto som aj tu, na tomto mieste...

o. Ľuboš Kohút z Bardejova: Aký by mal byť dnes kňaz, aby splnil svoje povolanie? Klasika - byť svätým!

* * * * *

Tesne pred sviatkom Božského srdca (19. júna) zaznelo Pri brale aj zasvätenie sa Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, ako jeden z dôležitých aktov tejto doby:

Ježišu, Vykupiteľu ľudského pokolenia, zhladni na nás, pokorne kľáčiacich, pred týmto miestom. Tvoji sme, a Tvoji chceme zostať. Aby sme sa mohli s Tebou ešte vrúcnejšie spojiť, preto sa dnes každý z nás dobrovoľne zasväčuje Tvojmu Najsvätejšiemu Srdcu. Mnohí ľudia Ťa doteraz nepoznali, mnohí pohrdli Tvojimi prikázaniami a odmietli Ťa. Zmiluj sa nad nami Ježišu. Pane, buď Kráľom nielen svojim verným, ktorí Ťa nikdy neopustili, a daj márnotratným synom a dcéram, daj aby sa čím skôr vrátili do Otcovského domu... Daruj svojej Cirkvi slobodu a bezpečnosť, daj všetkým národom poriadok a pokoj, nech zo všetkých končín zeme zaznieval jeden hlas.

* * * * *

Prítomní pútnici boli oboznámení s posolstvom, ktoré už skoršie od Panny Márie dostalo naše združenie. Pretože vlastne všetci mariánski ctitelia a pútnici sú v našom združení zahrnutí, patria tieto slová Panny Márie aj Vám všetkým:

Neobávajte sa, dietky moje! Postarám sa o všetko! Vyžaduje sa však od vás plnšie odovzdanie sa Mne. Zodpovednejší prístup k práci, k vzťahom, k ľuďom, k sebe, k svojmu vnútornému životu. MILUJEM VÁS, DIETKY MOJE!

* * * * *

Po skončení púte **o. Ján Sabol** zaintonoval - **Udeľ Pane, našim biskupom, kňazom, pútnikom a prítomným pokoj, zdravie, a dlhý život na mnohé a blahé roky...!**

Na otázku, ako sa cítil „Pri brale“, o. Ján Sabol povedal: Púť sa mi páčila. Bolo to výborné! Na jednotku...

Anton Selecký

Foto: (a)

Správy z hory Zvir



Volanie Matky

Opäť sa blíži augustové výročie Litmanovej. Panna Mária tu na začiatku a ku koncu svojich zjavení povedala: Prosím, aby sa celé Slovensko chodilo modliť na horu, ktorú som ja posvätila (11. novembra 1990). Zjavím sa toľkokrát, koľkokrát to bude potrebné (8. decembra 1990). A znova sa vás chcem spýtať, moje deti – čo ste sem prišli vidieť a čo ste sem prišli počuť? (9. júla 1995). Toto moje zjavenie tu je posledné... Prosím, rozmýšľajte nad tým, čo hovorím! (6. augusta 1995).

Prosím, rozmýšľajte...!

Prosím, rozmýšľajte nad tým, čo hovorím!

Panna Mária je tu stále medzi nami. Zjavuje sa stále v Medžugorí. I na iných miestach sveta. Je tu i tam, predstavuje sa ako Žena s menami svojho poslania, ktorá je skutočne Kráľovnou. Je len jedna. Aj keď ju voláme „lurdkou“, „fatimskou“, „turzovskou“, „medžugorskou“ alebo „litmanovskou“. Stále sa však zdá, že Paniien Márií je veľa a každý má „tú svoju“.

Prosím, rozmýšľajte nad tým, čo hovorím!

Každý má aj svoje obľúbené miesto. „Ja nedopustím na Medžugorie.“ Alebo: „Chodievajme všetci do Šaštína, nikde inde netreba!“, alebo – „Načo Sečovce – máme Litmanovú, to predsa stačilo.“ Stačilo? Ide október. Ide máj. Alebo ide august. A tak sa chystám na púť, pretože vtedy chodievam. A tak idem „na Levoču“, „do Medžugoria“, „na Zvir“. Zjem si svoje párky, naberiem svoju vodu, a hlavne - prinesiem Márii svoje problémy, pretože iba tie ma trápia.

Prosím, rozmýšľajte nad tým, čo hovorím!

Toto posolstvo sa mi páči. Toto už nie. Odkiaľ to je? Je to vôbec pravda? A čo komisia, biskup, vizionárka? Posolstvo o pokání? To je predsa zakázané rozširovať... Je zo Sečoviec. Urobil som si poriadne pokánie aspoň na Zvire? Čo ak nie?



Zamyslime sa teda nad tým, sestry a bratia (aj ja sám, sama), čo sme vlastne prišli vidieť, čo sme prišli počuť... Pretože ešte môžeme, ešte je čas. Panna Mária neprišla vytvárať pútnické centrá, ani odbytišťa krížikov, kníh a obrázkov. Ide jej o našu dušu, o našu spásu. O tom je to, čo k nám hovorí, nad čím to vlastne máme rozmýšľať.

* * * * *

V prvú júnovú nedeľu slúžil sv. liturgiu na hore Zvir o. špirituál prešovského seminára o. Marián a o. Vasil Kindja, SJ (v túto prvú nedeľu mal práve 38 rokov). Pútnikom sa o. Kindja prihovril o. i. slovami:

Som veľmi rád, že práve dnes je prvá nedeľa a že práve dnes tu môžem byť na svoje narodeniny. Svojimi narodeninami máme oslavovať Boha, ktorý nás poslal na túto krásnu zem, kde si síce

nesieme každý aj svoj osobný kríž, ale on nás pozval k prežívaniu večnosti. On nám dal život. Tak aj ja som ďakoval v tomto duchu. Tak isto máme oslavovať naše mamy a našich otcov, že nás prijali do života. Vy všetci, hlavne mamy, si uvedomte, že staviate chrámy, ktoré budú naveky, na rozdiel od tých kamenných. Aj ja každého z vás prosím o jednu modlitbu za to, aby som splnil to, k čomu ma Boh povolal. Mám vydávať svedectvo ako kňaz, svedectvo svojho života. Nie je to ľahké...

* * * * *

Podľa informácie o. Daniela Galajdu na hore Zvir - pútnici, ktorí si to želajú, prípadne nemôžu osobne prísť na púť do Litmanovej, môžu poslať na sv. liturgie na Farský úrad v Litmanovej (č. 052/4367105), Gréckokatolícky farský úrad, 065 31 Litmanová.

Katka Češelková pred koncom sv. ruženca prečítala posolstvo Panny Márie z 5. júna 1994:

Moje drahé deti! Milujem vás a ďakujem vám, že ste tu zostali. Chcela by som vám povedať ako Mama, poprosiť vás, aby ste začali žiť jednoducho, rozmýšľať jednoducho a konať jednoducho. Vyhľadávajte ticho, aby sa vo vás mohol znovu narodiť Duch Kristov. Nedovoľte, aby vás tento svet urobil dvojtvárnymi. Prosím vás, staňte sa živým Evanjeliom. Nebojte sa, že ste slabí. Boh vám dá silu. Modlím sa, aby som počula odpoveď na moje volanie!

Volanie Matky

Víchor a zima. Nepříjemný dážď, preháňajúci sa pomedzi dáždniky, ktoré nechránili. Triasli sme sa od zimy, premočení na kost. Viacerí to nevydržali, väčšina však obetavo stála a čakala. Pred nami, v izbičke „majdanu“, bola vzácna návšteva z Neba. Bol 5. jún 1994.

Moje drahé deti! Milujem vás a ďakujem vám, že ste tu zostali!

Milujem ťa. Milujem! Mám ťa rád... Lúbim... Ľahko a často vypúšťame tieto slová z úst. A srdce pritom mnohokrát mlčí. Pekná tvárička, sympatický zjav, náhla zaľúbenosť. Možno až po oltár. „Až do jeho a mojej smrti, v žiadnom protivenstve. Tak mi Pán Boh pomáhaj...“ O niekoľko dní je oheň na streche kvôli pripálenému obedu. A ďalšie sklamania. Na um príde rozvod. Zostaneš?

Chcela by som vás poprosiť ako Mama. Aby ste začali žiť jednoducho, rozmýšľať jednoducho a konať jednoducho.

To nie je také jednoduché. To je na mňa príliš komplikované. Jednoducho? Nie, nie. To tak predsa nemôže byť. Potom by som sa musel rozhodnúť. Pohodlnosť alebo obeta, dobro alebo zlo, láska alebo nenávisť... Ja chcem zostať neutrálny. Svet predsa nie je čierno-biely. A ja sa bojím rozhodnutí... Je to predsa také zložité!

Vyhľadávajte ticho, aby sa vo vás mohol znovu narodiť Duch Kristov.

A zase je ráno. Opäť do toho dňa... Zapínam rádio. Treba prehlásiť ten nepríjemný pocit. Cesta električkou je až neznesiteľne dlhá. A tak si beriem dvojicu novín. V práci telefonujem s priateľom. Kolega mi kričí do ucha niečo o faktúre. V sobotu zúfalo vybehnem na tichú lúku. Svoj hluk si však vlečiem so sebou. A srdce kvíli... Je totiž prázdne.

Nedovoľte, aby vás tento svet urobil dvojtvárnymi...

Prečo len všetci čítajú ten odporný Nový Čas... Bože, kedy zasiahneš? Tá výchova dnes... Samá erotika. Ale prečo tá pornohviezda mala pritom pozlátané topánky? Zvrátený svet! Určite príde už jeho koniec... Vidno len bezbožnosť. Je tu novinový stánok. Pani, prosím si jeden Nový Čas...



Prosím vás, staňte sa živým Evanjeliom...

Slávnostný oblek. Kvety. Ideš na pódium s búšiacim srdcom. Mysľou ti prebehne päť dlhých namáhavých rokov. Odovzdávajú ti trubicu s diplomom. Stal si sa doktorom teológie. To je proste pocit! Naštudoval si si vieru. Naštudoval si Boha. Pred aulou je hárba gratulantov. Tmolí sa tu malé dieťa. Ujo, daj mi kolunku... Namrzene zazrieš - daj pokoj! Dieťa odbehne, v jeho očiach zasľú Boh. Skúška z Evanjelia. Zbadáš, že by si prepadol. Môj malý - vráť sa!

Nebojte sa, že ste slabí! Boh vám dá silu!

Sila. Kto by ju nechcel? Slabosť nie je „v kurze“. Len svaly, rýchlosť, výkony. Päste. Ide o peniaze. O potlesk. O nič...

Ústretovosť? Rešpekt? Úcta? Ulice sú plné dravcov a ich obetí. Slabosť a sila. Si na vrchu. Na kríži. Medzi nebom a zemou, Bože... Iných zachraňoval, a sám seba nevie zachrániť! Bože, odpusť im, lebo nevedia, čo činia... Láska zomiera. Sila Obety. Prehra? Nie. Víťazstvo. Sila aj pre tvoj kríž.

Modlím sa, aby som počula odpoveď na moje volanie!

Mária, prosím Ťa, daj mi zrak, aby som Ťa stále videl. Daj mi sluch, aby som Ťa stále počul. Vypros mi lásku, aby som sa odhodlal. Svetlo, aby som rozumel. Ale najmä mi, prosím Ťa, vypros lásku, aby som mohol na Tvoje volanie odpovedať svojím srdcom...!

Piaty jún 1994 je dávno preč. Je jún 2004. Naozaj, koľkí sme zostali?

Anton SELECKÝ



Môj objav

Môj objav Sečoviec je v tom, že tam došla naša Mama - Panna Mária. A ja som jej dcéra. Ja som tam bola, aj som mala z toho dobrý pocit, a nielen pocit, ale aj zážitky. A na to, čo som počula aj videla, nemôžem povedať, že by mi tam niečo vadilo.

Sem do Litmanovej chodím od mája 1991. Bez vynechania. Podľa môjho názoru pútnici sa „zriedujú“ preto, lebo strácajú chuť. Vyhovárajú sa na peniaze, ale to nie je tým. Nemajú chuť vlastne na nič, každý má navyše plno trápení, v ktorých sa zamotáva, ľudia to riešia všetkými možnými spôsobmi, ale nehľadajú pomoc u Panny Márie.

Mnoho ľudí sa za tie roky aj zmenilo, aj vytrvali a chodia sem. So Slovenskom to ani dnes nevyzerá dobre, a zrejme preto sa Panna Mária zjavuje teraz v Sečovciach. A zase na východnom Slovensku. Litmanovú nevynecháme, a keď budeme môcť, budeme chodiť aj do Sečoviec.

Púť do Medžugoria

V dňoch 15. 9. - 21. 9. 2004

Mária Miškechová, Hurbanova 12, 921 01 Piešťany

č.t.: 033/762 34 13

Misia Kráľovnej pokoja



Cirkev Svetla

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

*** Jún je nádherný mesiac, celý zasvätený Ježišovi.** Ježiša slávime na sviatok Najsvätejšej Trojice, na Božie telo a na Najsvätejšie Srdce Ježišovo. Pretože jeho najväčšou radosťou je dávať sa nám v Eucharistii, predstavme si, aké nesmierne milosti nám pripravuje na tieto dni.

*** Jedna veľká francúzska mystička, členka Tretieho rádu sv. Františka, „Filiola“, dostala vzácnu milosť:** Ježiš vložil svoje vlastné Srdce do jej srdca. Výnimočný dar, ktorý jej umožňoval poznať Kristove radosti a bolesti zvnútra. Vo svojej knihe

opisuje svoju bolesť, keď jej Ježiš ukázal zlo, ktoré sa praktizuje v Cirkvi medzi „vyvolenými“.

Trpela tým až po agóniu, Ježišovu agóniu v Getsemanoch. Osoba bez literárneho vzdelania, srdcervúcim spôsobom vyslovila Ježišovi svoju bolesť a naliehavo ho prosila o milosrdenstvo pre svet. Na druhej strane, našťastie, tiež videla, ako iní stavajú to, čo Ježiš nazýval „Cirkvou Svetla“. Krása týchto videní a týchto budúcich realít ju unášala radosťou. Rozkvet „Cirkvi Svetla“ je pravdepodobne to, čo Gospa nazýva „Nové časy“ (pozri poslanstvo z 25. 10. 2000). Filiola bola pripravená všetko vytrpieť, aby sa táto „Cirkev Svetla“ konečne vynorila v celej svojej nádhere a prijala vo svojom lone všetky svoje, dnes stratené, deti.

Marta Robinová (ktorej proces pokračuje v Ríme), Filiola, videla vopred „Nové Turíce lásky“, ktoré prídu po rôznych očišťach.

*** Počas jednej nedávnej kázne v Medžugorí, americký kňaz hovoril o rozhovore, ktorý mal s Matkou Terezou.**

V skratke: Matka Tereza videla, že „rana“ dnešnej duchovnej biedy je hlbšia ako „rana“ hmotnej biedy, kvôli ktorej toľko bojovala. A dodala: „Anglicko, Francúzsko a USA rozšírili po celom svete duchovnú chudobu.“ A ukázala tiež liek na toto zlo: žiť podľa sv. omše, rešpektovať a milovať Ježiša v Eucharistii a klaňať sa mu, vyžarovať ho na ostatných ľudí. Týmto spôsobom prežívať naše Kráľovské kňazstvo. Tak sa buduje „Cirkev Svetla“.

*** V Medžugorí stretávame veľmi prosté srdcia, ktoré včlenili Ježiša a Máriu do svojho každodenného života.** Nikdy dostatočne nevypátrame, aká svätosť a aká moc sa skrýva za celkom jednoduchou vernosťou jedného srdca v Máriinej škole!

V r. 1998 kanonizoval Svätý Otec **kardinála Stepinaca** zo Záhrebu, heroického mučeníka komunistickej doby. Ale neprehliadnime pri tomto svätcovi jeho matku Barbaru!

Táto žena postavila Krista vo svojom živote na prvé miesto a Duch Svätý jej vnukol postiť sa 3x týždenne (pondelok, streda a piatok), aby sa jej syn Alois stal kňazom.

Duch Svätý jej to vložil do srdca pri intímnej modlitbe, a ona mu neodporovala. Dôvod svojho pôstu však pred synom skrývala, aby neovplyvňovala jeho voľbu životnej cesty.

Ked' bol Alois vysvätený za kňaza, pán farár jej navrhol, aby prestala s pôstom, pretože cieľ už dosiahla. Odpovedala: **„Absolútne nie, budem sa ešte viac modliť ruženec a postiť sa, aby sa môj syn stal svätým kňazom!“**

Dnes nás Gospa volá ako nikdy predtým. Žasne pri pohľade na to, že Boh vložil do každého z nás nesmierny potenciál svätosti, spojený s Kristom. **A uisťuje nás:** Touto svätosťou, týmto spojením sa tieseň nášho sveta mení v radosť a jednota srdc nastupuje na miesto nekonečných konfliktov, ktoré ho podkopávajú. Ponúkaná a darovaná láska matky, srdce, ktoré hľadá predovšetkým Božie kráľovstvo, rodina, ktorá sa modlí a postí ako rodina Stepinacovcov, hľa - tu sa nachádza skutočná sila, ktorá pretvára svet!

Udusím dnes túto výzvu a uviaznem vo svojej vlažnosti? Čo keby som sa radšej zdvihla a pozrela, čo je v mojej moci a rozhodla sa odovzdať sa celá, z lásky k Pánovi?

Na kopci zjavení, keď sa pútnici večer pridávajú k Ivanovej modlitbovej skupine, Panna Mária sa vždy zjavuje šťastná a radostná. Pozdravuje nás: „Pochválený buď Ježiš, drahé deti!“ a s vystretými rukami sa nad nami modlí a žehná nás svojím materinským požehnaním.



Mária prichádza v podstate preto, aby nás žehnala a modlila sa s nami. Jej veľkou starosťou je nedostatok pokoja v našich rodinách. Svet nebude mať mier, ak nebudeme mať pokoj vo svojich srdciach, vo svojich rodinách.

Ak chceme, aby sa do našich rodín vrátil pokoj, radosť a svätosť, chyťme sa prostriedkov, ktoré nám neustále dáva: navráťme modlitbu do našich rodín! Máriina škola je veľmi jednoduchá! **Ale chce to odvahu, sledovať ju a hovoriť NIE našim falošným bohom: nadbytku televízie, jedla, počítačov, áut, voľna... Tieto modly na nás naliehajú zo všetkých strán a rozhlodávajú naše rodiny. „Satan chce vojnu,“ aj dnes nám hovorí Mária.** Nuž, kto je na bojisku a nebojuje, je už vopred porazený.

Postaviť Krista na prvé miesto a bojovať po jeho boku proti Zlému, to nie je ľubovoľná voľba, to je otázka prežitia.

Na ktorej strane tohto bojiska sme?

Drahá Gospa, sprav nás maličkými, skry nás pod svoj plášť, aby sme „bývali“ v Ježišovom víťazstve!

Sr. Emmanuela

Medžugorie 1. júna 2004

Mons. George Tracy po 25. raz v Medžugorí

Máriina úloha

Mons. George Tracy, kněz z USA, který zná Medžugorje již 20 roků, přijel v květnu do Medžugorje na svoji 25. pouť.

Na kněze byl vysvěcen v diecézi Portland/Maine. Brzy po kněžském svěcení nastoupil k americkému námořnictvu a působil jako vojenský kaplan v Asii. Byl i profesorem teologie a filosofie na katolických univerzitách v USA a v Cambridge v Anglii. Na podnět **Matky Terezy** a s požehnáním **Jana Pavla II.** založil kněžské hnutí „**Cor Christi**“, které věnuje zvláštní pozornost duchovní chudobě majetných a vlivných lidí. K misionářské činnosti hnutí nyní patří 37 kněží, kteří dále náležejí ke svým diecézím. **S ním a s jeho průvodcem, bohoslovcem Jamesom Cadmanem, pro Radio „Mir“ Medžugorje vedla rozhovor Huanita Dragičevićová.**

* **Mons. George Tracy:** Do Medžugorje jezdím již řadu roků. Tentokrát jsem pochopil více než kdykoli předtím, do jaké míry je Medžugorje školou modlitby pro celý svět. Mezi těmito krásnými vrchy a v tomto kostele nás Maria učí, jak žít ve světě a ve vlastním srdci, jako praví, upřímní katolíci a lidé modlitby. Bylo by jen potřeba pochválit, jak se zde učí modlitbě.

* **James Cadman:** Přátelé ve farnostech, ve kterých jsem působil, mne často zvali do Medžugorje. Dosud jsem nepřišel, protože jsem chtěl nejdříve navštívit všechny svatyně, ve kterých se udála zjevení Církvi již uznaná. Současně nemohu popírat plody Medžugorje, které vidím v Anglii. Viděl jsem mnohé, kteří se vrátili k víře a ke svátostem. Pocítil jsem, že sem musím přijet, abych mohl svědčit o tom, co se zde děje. Zvláště mne zde oslovila úcta k Ježíšovi v Nejsvětější svátosti oltární a ke kněžím.

* **Mons. George Tracy:** Medžugorje na mne má veliký vliv od doby, co jsem sem prvně přijel. Ten vliv je trvalý. Naučil jsem se, jak v hloubi duše žít s Neposkvrněným Srdcem Mariiným a s Nejsvětějším Srdcem Ježíšovým. Ta dvě Srdce jsou v centru mé práce v hnutí „Cor Christi“. Sleduji učení Ludvika Maria Grigñona z Montfordu, který je skutečný Mariin syn, o tom, jak skrze Srdce Mariino dojít k Srdci Ježíšovu. Přeji si být Mariino dítě.



Naučil jsem se mnoho i od Matky Terezy. Jako kněz jsem spolupracoval s ní i s jejími sestrami a dobře znám její kongregaci ve všech městech, ve kterých jsem pobýval. Ona ze sebe denně vydávala všechno pro každého člověka, se kterým se setkala. Měla schopnost vidět do duše člověka, se kterým se setkala. Byla schopná mít ráda člověka se kterým hovořila a poučovat, jak vrátit Ježíšovi to, co nám daroval. To poučování trvalo roky. Mám její dopisy uložené v krabičce. Největší dar, který nám někdo může dát, je naučit nás milovat druhé.

S Matkou Terezií jsem byl u Svatého Otce. Oni dva spolu, to je to nejkrásnější, co je možné vidět. To se nebude v dějinách opakovat. O tom se mi těžko mluví. Oni jsou jako dvě děti čistého srdce. Oba dva pochopili malou cestu Terezičky od Dítěte Ježíše.

Matka Tereza mi řekla něco, co by mne nikdy nenapadlo. Řekla mi: „Ježíš mi řekl, že ty to budeš dělat.“ Misionáři "Cor Christi" pořádají duchovní cvičení a přednášky zaměstnaným lidem, vlivným lidem. Matka Tereza mi řekla: „**To jsou tvoji chudí.**“ Naše charizma je vést je k Ježíšovu eucharistickému Srdci a k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Chceme je vrátit na tu cestu, kterou ztratili.

Nikdy nepřestávejte milovat Marii jako svoji Matku a dovolte jí, aby vás vedla k Ježíšovu Srdci, protože to je její úkol!

(www.medjugorje.hr)

Eucharistický rok / Médiá



Prameň života

* **Som pri vás, aby som vám pomáhala prijímať Chlieb večného života.** (Nepoškrvnená Čistota na hore Zvir, 5. decembra 1993)

* **Dajte sa viesť mnou a Kristom v Eucharistii... Čaká na vás! Ako veľa vám chce len povedať!** (Vládkyňa sveta, Pri brale, 17. februára 2004)

Ustanovenie Eucharistie

Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.“ (Mt 26, 26-28)

* Ježiš im povedal: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ (Jan 6, 35)

* „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“ (Jn 6, 54-58)

Eucharistický rok

Na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi 10. júna 2004 pápež Ján Pavol II. vyhlásil Eucharistický rok (október 2004 - október 2005).

Rok Eucharistie sa začne Svetovým eucharistickým kongresom, ktorý sa bude konať od 10. do 17. októbra 2004 v mexickej Guadalajare. Ukončí sa Riadnym zasadnutím Synody biskupov v dňoch 2. až 29. októbra 2005, ktoré bude venovaná téme: **Eucharistia - prameň a vrchol života a poslania Cirkvi.**

„Skrze Eucharistiu sa cirkevné spoločenstvo buduje ako nový Jeruzalem, začiatok jednoty rôznych ľudí a národov v Kristovi,“ povedal Svätý Otec a ďalej pripomenul: **„Kristus, živý chlieb z Neba, je jediný, ktorý dokáže nasýtiť hlad človeka v každej dobe a v každej časti zeme. Toto úžasné znamenie je manifestáciou veľkého tajomstva lásky, ktoré sa denne obnovuje vo svätej omši – skrze ordinovaných služobníkov Kristus dáva svoje telo a krv za ľudstvo. A koľkí ľudia sa hodnotne živia pri jeho stole a stávajú sa živými nástrojmi jeho prítomnosti lásky, milosti a pokoja.“**

(VIS/-zg-TK KBS)



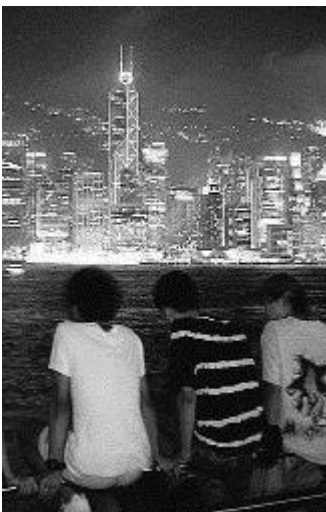
Pravda o slobode tlače a prejavu v demokracii

Pero a meč

Milí priatelia, pokračujeme v informáciách o dôležitosti katolíckych médií (minule sme priniesli rozhovor s Mons. Renatom Bocardom). **Je najvyšší čas – ak už nie neskoro, aby sme si uvedomili, ako zle rozmýšľame o našej súčasnej situácii a ako nás „demokrati“ dobehli... Z pera našej redaktorky prinášame niekoľko zaujímavých postrehov o stave médií v kontexte so svetovou situáciou:**

„Ak by som išiel do Iraku ako americký novinár, nechcel by som podávať správy, lebo moja správa je už hotová,“ - túto myšlienku vyslovil **Joseph Calstas** vo svojej prednáške počas seminára Ohlasujte zo striech!

Víkendové stretnutie priaznivcov Dobrej noviny v Terchovej 23. - 25. apríla 2004 zorganizovalo eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí a Network Slovakia. Zamýšľali sme sa nad tým, ako informácie prispievajú k chudobe, akú moc majú médiá. Hlavným hosťom bol Joseph Calstas, generálny sekretár Medzinárodnej únie katolíckej tlače (UCIP). Pochádza z Indie, v súčasnosti žije vo Švajčiarsku. Prinášame časť jeho prednášky.



Dôležitosť pravdy

UCIP bol založený po 1. svetovej vojne v Bruseli. Na začiatku bola myšlienka: „Už nemôžeme dôverovať politike ani rôznym vodcom. Potrebujeme pravdivo hovoriť o tom, čo sa robí vo svete.“ Bola to skupina katolíkov, ktorí do svojej práce začali zahŕňať katolícke hodnoty, slobodu. Bez slobody nežijeme my, na náš úkor žije niekto iný. UCIP sa snaží investovať najmä do mladých, otvorených a iniciatívnych.“

„Sloboda“ Západu

„Problém, s ktorým sa ľudia stretávajú, je sloboda prejavu. **Vo Švajčiarsku nemôžeš hovoriť o dvoch veciach: o bankách a o armáde.** Vlastne môžeš, ale iba v dobrom. Ak kritizuješ a si cudzinec, vyhodia ťa, ak si Švajčiar, odsúdia ťa. Sloboda prejavu je obmedzovaná politikou, náboženstvom, ekonomikou.

Hovorí sa, že správy píše ten, kto má počítač a voľný pohyb.

Deväťdesiat percent ľudí sveta je PC-negramotných (nevedia pracovať s počítačom), zvyšných 10 percent má monopol na správy: v zbedačených krajinách sú to zástupcovia firiem ako Coca-Cola, velitelia vojska, redaktori mienkotvorných novín. **Ak pripraví nejakú správu z Ekvádora Slovák, kam sa dostane? Ak ju urobí CNN, vie ju celý svet. CNN má proste monopol. Bez ohľadu na to, či napíše poloprávdu alebo lož. Veria tomu všetci. Je to predsa CNN.**

Ak zajtra pôjdem na Filipíny, uvidím tam tie isté správy, ten istý odpad. Robia to peniaze. Zoberme si nemecké noviny Stern. 70 percent príjmov týchto novín pochádza z inzercie. Takže nemôžu písať proti svojim chlebobdarcom. Podobne americká spoločnosť, ktorá produkuje hudbu (aj pre Slovensko), His Master Voice (v preklade Hlas vášho pána - nepripomína vám to niečo?), prezentuje záujmy najmä USA a Británie.

Vlastníci mocných médií prezentujú svoje záujmy. Tieto záujmy sa nezhodujú so záujmami sveta. Napríklad Čína je vnímaná ako krajina na podnikanie; Venezuela ako krajina, ktorá môže vyriešiť ropnú krízu počas krízy v Iraku. Nie sú dôležití ľudia, ktorí tam žijú. Slováci nie sú dôležití, dôležité je, čo môžu vyrábať. Čo môžu poskytnúť... (Pozn.: **Slovensko je zaujímavé pre EÚ najmä ako tranzitná krajina, krajina bohatá na pitnú vodu** (o ktorú nás proste oberú) a lacnú pracovnú silu. Pre toto sme sa tam tak hrnuli.) Nad všetkým sú ekonomické záujmy. Podnikateľská sféra ovplyvňuje vlády. Človek je druhoradý. Malé médiá sa snažia pomôcť ľuďom, ale ani tie nemôžu existovať bez príjmov z inzercie.“

Kto vlastní veľké médiá?

„Napriek tomu, že dnes je všetko na internete, **za posledných 10 rokov stúpol záujem o tlačové médiá až o 30 %.** Ľudia si stále radi niečo prečítajú. Na Kórei je 5 veľkých novín, ktoré vlastní katolícky majiteľ: spravodajstvo, šport, pre ženy, pre mladých a pre deti. V jednom zo 17 indických jazykov vychádza denník v 2-miliónovom náklade. Týmto jazykom hovoria len 4 milióny ľudí. V Európe sú na vzostupe módne časopisy. Potom je to napríklad Figaro, Frankfurter Allgemeine Zeitung, Le Monde. Za nimi stoja poväčšine politické strany. Denníky vlastní bohaté rodiny, väčšinou židovské.“

Čo môžu robiť katolícki novinári?

„Ak niekde na svete vládne diktátor, často je za ním USA. Diktátor Marcos na Filipínach bol podporovaný Spojenými štátmi. **Katolícki novinári sa rozhodli bojovať. Pero je mocnejšie ako meč.** Malé katolícke noviny Veritas napísali, čo sa na Filipínach odohráva. Veľké noviny nemohli ísť proti Američanom, nedostali by inzerciu. Ale národ na podnet pravdivých správ vyšiel do ulíc. Marcos utiekol na Havaj. Ale môže nakupovať v Ženeve, lebo peniaze tam stále má...“

„Aby som mohol písať správy z nejakej krajiny,“ povedal záverom svojej prednášky Joseph Calstas, „potrebujem rešpekt voči ľuďom, ktorí tam žijú. Potrebujem ich spoznať a porozumieť im. To nás obohacuje.“

Zaznamenala: **Monika Školnová**

Ilustračné foto: (a)

Na pulze dňa



Socha Panny Márie a Ježiš na kríži v Austrálii plakali krv.

Znamenie mučeníctva

Keď pred časom informovala vatikánska misijná agentúra Fides s odvolaním sa na vietnamské exilové kruhy v Paríži o nových represáliách voči vietnamským katolíkom, zdali sa nám tieto správy nadnesené.

Avšak v poslednom čase sa najmä na východnej pologuli stupňuje prenasledovanie voči Katolíckej cirkvi. Konkrétne vo Vietname v diecéze Hung Hoa na hranici Laosu a Číny sa má na želanie vlády vytvoriť nová hospodárska zóna. Diecéza je už mnoho rokov bez biskupa, nesmie sa tu usadiť žiadny kňaz a stavbu kaplnky zakázali. Šéf vietnamskej bezpečnosti vyzval všetkých katolíkov, aby sa vzdali svojej viery.

Komunistickí funkcionári im pohrozili, že inak budú vyhnaní. Nasledovali systematické domové prehliadky. Biblie, modlitebné knižky, kríže, sv. obrázky a medailóniky zhabali a veriacim zakázali dokonca modlitbu. Mnohí ušli do lesov tejto hornatej oblasti. Katolíci z Hung Hoa požiadali písomne vládu v Hanoji, aby im umožnila slobodné praktizovanie náboženstva zaručované ústavou. Vláda zatiaľ nereagovala. Na území diecézy je zo 7,3 milióna obyvateľov 200 000 katolíkov.

(KP/TK KBS)

Podľa tejto správy, ako aj ďalších, vo svete silnie boj proti Cirkvi nielen v treťom svete, ale najmä v USA. V poslednom čase sme dostali veľmi naliehavé informácie o zjaveniach Panny Márie v Kostarike a v máji v Austrálii. Akoby Ježišove a Máriine krvavé slzy a znamenia boli avizovaním poslednej Kalvárie a utrpenia, pred ktorým stojí celá Katolícka cirkev.

Vo vietnamskom katolíckom komunitnom centre v Intale sa pred niekoľkými týždňami vyskytol nový úkaz.

Ďalej je uvedená celá séria úkazov tak, ako ju vyrozprával naš vietnamský **kaplán - otec Joseph L. Thanh Nguyen**.

* * * * *

Vo štvrtok 13. 5. 2004, sme slávili sv. omšu na počesť Fatimskej Panny Márie. Po omši ja (otec Jozef) som priniesol ružu k soche Panny Márie, ktorá patrí mariánskej légii Legio Mariae - zbožnej modlitebnej skupine našej komunity, ktorá bola uložená v sklenenej skrínke. Keď som otvoril dvierka, vyšla z nej silná vôňa od ruží a ja som si myslel, že je to z ruže, ktorú som držal v rukách.

Nasledujúceho dňa v **piatok 14. 5. 2004 po sv. omši modlitebná skupina Legio Mariae mala svoje týždenné stretnutie a modlitby** medzi 19.00 až 20.30 hod. Sochu priniesli zo skrínky a umiestnili na stôl v izbe. Členovia modlitebnej skupiny i ja sme robili zvyčajné veci a modlili sme sa ruženec.

Počas požehnania na konci som náhle zacítil nádhernú vôňu ruží a myslel som si, že pochádza z čerstvých kvetov na stole. Zakončil som záverečným požehnaním a odišiel som. **Vedúca rady spoločenstva Legio Mariae, Maria Magdalene Chi a ostatní pokračovali v modlitbe.**

Vznik javu

Keď sa modlitebné stretnutie skončilo, Maria Chi a ďalší členovia pán Hung, Thin a Chuc dávali izbu do pôvodného stavu a zanesli sochu späť do skrínky. **Keď položili sochu dole, na ich veľké prekvapenie (úžas), uvideli olej stekať z jej perí na bradu. Jej tvár bola vlhká a lesklá. Zvolali (kričali):**

„Olej, olej, olej steká z tváre P. Márie (doslova Matky Márie).“ Ďalší sa nahrnuli ku skrinke. Všetci boli ohromení. Pokračovali v modlitbe so slzami v očiach.

Približne o 22. hod., keď členovia odišli, pani Hai-Hau mi zavolala: Kde ste? Prosím, ihneď príd'te, pretože zo sochy Panny Márie steká olej. Ja s ďalšími dvoma kňazmi, Fr. Petrom Toanom a Fr. Josephom Truongom a asi s ďalšími 10 ľuďmi sme sa ponáhľali naspäť do centra. Keď som otvoril skrinku, vyrazila (vyšla) silná vôňa. Videl som, ako olej slzí z Máriinej hlavy, vlasov, závoja a jej šaty boli vlhké. Potom som preniesol sochu zo skrinky do miestnosti sakristie i uložil som sochu pod kríž.

Všetci sme si kľakli a modlili sa naliehavo. **Sr. Maria Nga (RSM), sr. Hanh (LC), sr. Den (LC) a sr. Ha (LC)** prišli trochu neskôr.

Počas modlitby ruženca sme boli stále svedkami stekania oleja zo sochy. Udivujúce bolo, že pokiaľ vôňa a olej stekal, kríž bol náhle ožiarený, vytvárajúc auru svetla a jasu. Všetci z nás boli udivení a niektorí povedali: „Och, Bože, ó, Bože, kríž je osvetlený svetlom.“ Nádherná vôňa ostávala vo vzduchu. Boli sme úplne udivení a takí šťastní, pretože sme nikde nevideli niečo také zázračné.

Sobota 15. 5. 2004.

Okolo 8.00 hod. modlil som sa a recitoval ruženec so sestrami (ďalej boli: prezident vietnamskej katolíckej komunity pán Vincent Vu Van Tu, viceprezident pán Joseph Bui Van Thuyet, vedúca rady spoločenstva Legio Mariae a okolo 20 členov Cirkvi), keď som zbadal, že olej steká zo sochy opäť. Olej stekal z jej vlasov dolu na nos, taktiež z kútika jej pravého oka dolu na líce a potom sa zlieval na jej brade. Desať Máriiných prstov bolo lesklých od kvapiek oleja. Niektorí ľudia začali kričať a opäť sme sa vrúcne modlili z celého srdca.

Púť

Len čo sa správa rýchlo rozniesla, celý deň prichádzali ľudia, aby vzdali úctu a uvideli znamenie (zázrak). V sobotu prišlo po omši do kostola asi 300 až 400 ľudí.

Nedeľa 16. 5. 2004. Zvest' sa ďalej rozširovala a viac a viac ľudí prichádzalo do centra. Okolo polnoci, keď sa pán Ninh a pán Cuong (syn pána Sona) stále modlili, jeden z drevených ružencov, ktorý priniesli z púte z Fatimy, začal ronit olej z kríža na ruženci. Opäť bolo cítiť nádhernú vôňu. Ruka pána Ninha bola mokrá od oleja, keď posúval zrnká ruženca.

V pondelok 17. 5. 2004 púť pokračovala. Okolo 16.00 som mal v rukách ďalšiu sochu P. Márie (podobná, ale menšia ako tá socha spoločenstva Legio Mariae). Kľačal som a modlil sa odporúčajúc úmysly ľudí, ako aj moje vlastné prosby (úmysly) P. Márii. Modlil som sa za mier v našej komunite, za pokoj v rodinách, za mier pre svet a ďakoval Pánovi a jeho Matke Márii za všetko. Vo svojich modlitbách som zvlášť prosil P. Máriu za pomoc pri pláne rozšírenia a obnovy nášho malého komunitného centra, aby sa stalo priestornejšie pre potreby komunity. Počas mojej modlitby k P. Márii som ju žiadal, že keď vyslyšala moje modlitby, aby mi dala znamenie.

Asi o 2 minúty neskôr malá soška v mojich rukách začala slziť olej, ktorý presakoval z jej tváre. Potom aj po ďalších sochách P. Márie a po ružencoch donesených členmi cirkvi začal stekať olej. Trvalo to len asi 4 minúty, až kým olej úplne nevyschol zanechajúc úžasnú vôňu po ružiach.

Utorok 18. 5. 2004.

Keď Maria Chi zobrala zrnká ruženca, ktorý bol v škatuľke, zistila, že sú pokryté olejom a vydávajú takú istú vôňu po ružiach. Tento ruženec je jeden z 50, ktorý som jej dal po mojej púti vo Fatime.

Streda 19. 5. 2004.

Poobede obraz Ježiša Krista ronil olej. Olej stekal po zadnom papieri obrazu. Ďalšia malá socha Panny Márie bola tiež mokrá od oleja na tvári, krku a odeve. Niektoré krížiky na ružencoch boli takisto pokryté olejom a vydávali rovnakú vôňu. Počas večernej omše obraz Ježiša Krista ronil olej z vlasov dole a jeho lesklý olej odrážal svetlo sviečok. Podržal som obraz hore, takže každý z kongregácie to mohol vidieť. Olej stále stekal a bol i na oltárnom obruse (oltárnej plachte). Po sv. omši sa ľudia postavili do radu, aby to mohli lepšie vidieť zblízka.

Štvrtok 20. 5. 2004.

Žiadna zo sôch neronila slzy, ale zvyšky oleja ostávali evidentne na sochách a kríži. Správy o tomto jave sa rýchlo rozšírili a priťahovali veľa novinárov.

Kríž (socha ukrižovaného Krista) a socha Panny Márie plakali krv.

Piatok 21. 5. 2004.

Počas týždňa potom, čo sa uvedené javy vyskytli, pokračovali púte. Približne o 15.00 hod., zatiaľ čo v sakristii každý kľučal a modlil sa, niektorí členovia sa pozreli hore a uvideli presakovať krv z Máriiných šiat a spod jej nôh. Boli sme v šoku. Bol som v rektorskej kaplnke, keď pán Cuong The Chan mi zavolať na mobil a oznámil mi tú správu. Ponáhľal som sa opäť do centra. Keď som prišiel k stolu, zbadal som niekoľko kvapiek krvi na Máriiných šatách. Kľakol som si a modlil som sa so všetkými.

Asi o 5 minút neskôr krv začala kvapkať stále viac a viac. Malý kríž neďaleko umiestnený taktiež začal roniť. Niekoľko kvapiek vyteklo z úst, brady, plátenného pásu, rúk a nôh. Vexilium (zástava) patriace spol. Legio Mariae, taktiež ronilo veľké množstvo oleja s niekoľkými kvapkami krvi, ktoré sa objavili na prednej a zadnej časti Vexililia. Zrnká môjho ruženca a taktiež ruženca pána Data boli takisto pokryté krvou. Keď som podvihol kríž, moje ruky boli zakrvavené. Bolo to sprevádzané nádhernou vôňou po ružiach. Položil som ruženec do vrečka a držal som kríž, aby to každý videl. Modlili sme sa a modlili.

Krvácajúci kríž

Každý piatok poobede sme mávali vyloženie Oltárnej sviatosti a požehnanie. A podobne i v tento zvláštny piatok, ako výsledok toho všetkého, čo sa prihodilo, ja, spolu s prezidentom pánom **Vincentom Vu Van Tuom** a ďalšími, pánom **Thanom, Mariou Chi**, pánom **Tinhom** a pánom **Hongom** sme vytvorili procesiu a niesli plačúcu sochu i kríž do kaplnky a položili ich na oltár.

Tej noci prijala Mária Bao sviatosť krstu a birmovania. Na tomto zhromaždení bolo asi 600 ľudí. **Počas sv. omše pri obetovaní chleba a vína na môj údiv zbadal som 2 veľké kvapky krvi stekať z vrcholu kríža dole zvisle po kríži a potom pomaly vsiakli do dreva kríža. Taktiež dve menšie kvapky sa zastavili na ramenách kríža. Pred odpoveďou veriacich som sa zrútil a plakal som. Bol som veľmi rozochvený a šokovaný.** Nikdy v mojom živote som nevidel nič také udivujúce a vzrušujúce. Niekoľko ľudí podišlo ku mne, postavili sa vedľa mňa za oltár, aby mi pomohli a oni taktiež videli úkaz s krvou na vlastné oči.

Po omši sa zástup zoradil do radu, aby mohli bližšie vidieť alebo pobozkať kríž alebo sochu. Všetci sa zhodli v tom, že tam nebol žiadny zápach po krvi, ale pretrvávala tam rovnaká sladká vôňa. Spoločenstvo Legio Mariae si prinieslo inú sochu na svoje pravidelné týždenné stretnutia a modlitby a tá tiež ronila olej počas ich modlitby. Vexilium má stále na svojej zadnej strane škvrtu od krvi. Jeden z krížov, ktorý bol umiestnený vedľa sochy, ronil (plakal) veľa oleja.

Sobota 22. 5. 2004.

Po sv. omši, približne o 19.30 hod., kríž, ktorý držala socha sv. Tuana, začal pomaly roniť olej a krv. Táto socha je umiestnená pred komunitným centrom v hlavnom vchode po pravej strane centra. Ruky Ježiša Krista, jeho rebrá a kolená boli viditeľne s roniacou sa krvou.

Súčasne, s týmto udivujúcim javom, ktorý sa udial vonku, niečo podobne neuveriteľné prebiehalo aj vnútri kaplnky. Krv pomaly stekala od Ježišovej trňovej koruny, úst, lakťov a stôp ukrižovania. Všetci v kaplnke kľáčali, kričali a modlili sa i chválili. Každý, kto bol svedkom tohoto zjavenia, bol zdrvený... **(r)**

Ilustračné foto: (a)

Slovo mladých

Milí priatelia! Opäť prinášame odpovede od Moniky na Vaše problémy. V zhone, v ktorom všetci žijeme, sa čoraz častejšie ozývajú otázky, ktoré je nutné riešiť. Aby sa mladí nedostali do štádia, keď bude v mnohom neskoro, ako to napísala Oľga v minulom „Slove mladých“. (r)



Môj partner a rodičia

Milá Monika!

Vyrastala som bez súrodencov, jediná dcéra. Rodičia sa snažili dať mi všetku svoju lásku. Snažili sa vychovať zo mňa správneho kresťana, ktorý nebude hľadieť na seba, ale bude ochotný byť tu aj pre druhých. Mám rodičov, o akých sníva veľa detí. Náš vzťah bol takmer ideálny. Až kým som si nenašla priateľa. Mám 25 rokov, 3 roky pracujem v Taliansku. Mala som zopár vážnejších vzťahov. Ale vždy, keď sa objavil chlapec, nastali doma hádky, nedorozumenia.

Vždy sa našlo niečo, čo sa mame nepáčilo: dlhé alebo krátke vlasy, postoj, postava. Aby bol doma pokoj, vzdala som sa priateľa. Pred pár mesiacmi som tu, kde pracujem, spoznala chlapca, Nemca. Je milý, priateľský, inteligentný a jednoduchý. Určite má chyby, ale keď sme spolu, cítim sa šťastná. Hoci je katolík, často do kostola nechodí. Ale rešpektuje moje názory. Všetko bolo dobré, kým ho nespoznala moja

mama. Má na tvári jazvu. Spýtala sa ma, či s tým nemôže niečo urobiť. Povedala mi, že ak ho zoberiem na Slovensko, všetci sa zo mňa budú smiať.

Keď sa ozvem, aby nerobili nátlak na moju psychiku a rešpektovali moje rozhodnutia, povedia: „Robíš si, čo chceš! Chodíš, kadiaľ chceš! Tak v čom tlačíme?“ Vyčítajú mi, že si zatváram dvere domov, že ma ten chlapec omrzí... Mám ich neuveriteľne rada, ale chcem žiť svoj život, mať svoju lásku. Mama dokáže z úplne normálnej situácie spraviť neriešiteľný problém. Snažím sa, aby Boh bol na prvom mieste v mojom živote. Myslím, že môj problém môže vyriešiť iba Boh. Srdečne Ťa pozdravujem a prajem veľa sily a Božích milostí pri Tvojej práci. **Monika**

Milá Monika!

Súhlasím s Tebou, že máš právo na svoj vlastný život. Tvoji rodičia sa musia zmieriť s tým, že si ho zariadiš po svojom. Urobili pre Teba, čo mohli a ich povinnosť sa končí. Nekončí sa ich láska k Tebe, určite Ti môžu radiť, a je dobré, že im na Tebe záleží. Lenže Ty sa musíš rozhodnúť, čo ďalej.

Myslím si, že jazva na tvári vôbec nie je podstatná vec. Problémy môžu vzniknúť skôr preto, že obaja ste z rozdielnych národov, prostredí. Odborníci hovoria, že hoci medzi ľuďmi v podstate nie sú biologické rozdiely, sociologické rozdiely sú veľké. Treba zvážiť to, či Teba prijme jeho nemecká rodina a jeho Tvoja slovenská. Pretože aj jeho môže odmietnutie zraniť, bolieť. Strela som sa s prípadom, keď sa chlapec zalúbil do Francúzky, vzali sa a odsťahovali do Francúzska. Jej rodina ho neprijala, dokonca nevedel ani jazyk. Trvalo veľa rokov, kým sa zabýval v cudzej krajine, kým sa zžil s úplne inými zvykmi, nemal tam nikoho, iba svoju manželku. Nič neznamenalo. Naozaj potrebovali veľa lásky, aby vydržali. V každom manželstve prídu chvíle, keď sa potrebuješ vyrovnávať kamarátke, mame.

Som si istá, že si dosť rozumná, aby si sa správne rozhodla. Nech Ti pomôže Boh, v ktorého dôveruješ. **(mon)**



Nepíše mi

Ahoj, Monika!

Mal som dievča. Keď som bol na slobode, deň čo deň sme trávili spolu a vo všetkom sme si rozumeli. Poznali sme sa dva roky. Teraz sa nachádzam vo výkone trestu. Písal som jej listy, no ani na jeden mi neodpovedala. Myslím si, že ich dostala, pretože ani jeden sa mi nevrátil. **Rudolf**

Milý Rudolf!

Môžeme spolu porozmýšľať, čo sa stalo s Tvojím dievčaťom. Skúsime sa vžiť do úlohy dievčaťa, ktoré chodí s chlapcom a ten sa dostane za mreže. Má ho rada, ale začína pochybovať, či on je ten pravý. Známi ju chcú pred ním ochrániť, strašia ju rôznymi hororovými scénami a radia ukončiť vzťah. Ľudia zachádzajú niekedy príďaleko. Ilustračný príklad zo života: svokra tlačí na nevestu, aby sa rozviedla s jej synom, pretože ho zavreli. Celá rodina sa od neho odvrátila, manželka odolala a čaká na neho spolu s ich dcérou.

Koľko dievčat dokáže čakať? Zvlášť keď nie sú k mužovi vo väzení formálne viazané? Je tu ešte možnosť, že niekto sa postaral o to, aby nedostala Tvoje listy. Nenapadá ma nič viac, iba špekulácie, čo sa mohlo stať. Určite si už aj Ty naď tým veľa premýšľal. Skús sa spojiť s niekým, kto ju pozná, aby si zistil, čo sa vlastne stalo, na čom si. Či naozaj dostala Tvoje listy. Prajem Ti veľa šťastia. **(mon)**

Ilustračné foto: (a)

Končím!

Pred internátom je kytica ruží previazaná čiernou stuhou a niekoľko sviečok. Včera tu ležalo telo mladého dievčaťa. Predvčerom sa tu chlapec rozišiel s dievčaťom. Príbeh „lásky“, ktorý šokuje a vedie k márnym rozhovorom nedotknutých, či to musela riešiť takto. Hľadáme vinníka, na ktorého by sme mohli ukázať prstom a príbeh uzavrieť. Aj v inom meste ktosi vyskočil. O pár dní sa obesí mladý manžel... Zdá sa nám toho veľa. Štatistika to zaraduje medzi normálne javy, že sa na jar zvýši počet samovrážd. Psychológia sa snaží nájsť príčiny. No predísť tomu – to veda nedokáže. Hľadáme súvislosti, hoci nikto z nás nikoho z nich nepoznal. SMS na rozlúčku a končím. Nepochopíme to. Život, ktorý žijeme tak radi. Nieкто sa ho zriekne.

Vraj ju nechal chlapec. Odmietol jej dať druhú šancu. Vraj psychiatrické liečebne sú plné mladých pekných dievčat. Nenašli toho pravého, alebo ich ten pravý odvrhol. Dievčatá, dievčatá, vôbec vám nerozumiem. Myslíte si, že si môžete vynútiť lásku chlapca? Má si to vyčítať, že si kvôli nemu skočila? Má zapalovať sviečky sfúknuté vetrom vždy, keď príde na internát? A stál vôbec za to? Je predsa toľko iných, ktorí sú ochotní vážiť si ťa! Exupéry múdro napísal: „Čo dáva zmysel životu, dáva ho i smrti.“ Takáto smrť nemá zmysel. (m)

Zo života svätých

Svätá Terézia z Ávily

IV. časť



Šíp ohnivej lásky

(Ávilská alebo Veľká), rehoľným menom: Terézia od Ježiša – Teresa de Jesús. Učiteľka modlitby, Španielska mystička, Serafínska matka, zakladateľka reformovaných (bosých) karmelitánok, stigmatizovaná, svätá, cirkevná učiteľka, učiteľka mystiky, spolupatrónka Európy, patrónka Španielska, Mexického arcibiskupstva, Ávily a Neapola, všetkých karmelitánskych spoločností, patrónka v duchovnej núdzi, za milosť môcť sa modliť, proti chorobám srdca a hlavy.

Vnútorň hrad

Mnohé spolusestry viedla po duchovnej ceste. Čakali od nej ešte jeden spis. Príležitosť sa naskytla roku 1577, keď ju spovedník požiadal, aby opäť začala písať. V tom istom roku rehoľní spolubratia uväznili jej najvernejšieho spolupracovníka - **sv. Jána z Kríža**. Odvliekli ho násilím z Ávily a uväznili v kláštore v Toledu. Teréziu nič nevedelo znechutiť.

„Môžeme sa dívať na svoju dušu ako na hrad vytvorený z jediného diamantu alebo z priezračného kryštálu; je v ňom veľa príbytkov, ako ich je mnoho v nebi. Nie je podstatné mnoho premýšľať, ale mnoho milovať. Láska k Bohu nespočíva v duchovných zalúbeniach, ale v tom, že sme pevne rozhodnutí vyhovieť mu vo všetkom, všemožne sa usilovať neuraziť ho, modliť sa za vzrast cti a slávy jeho Syna a za povýšenie Katolíckej cirkvi. Božia vôľa je pre nás v týchto dvoch veciach: milovať Boha a milovať blížneho.“

„Duša sa nerozvíja tým, že mnoho premýšľa, ale tým, že mnoho miluje. Ale ako získať túto lásku? Najväčší stupeň dokonalosti nespočíva vo vnútorných útechách a vznešených vytrženiach, ani vo videní a prorokovaní, ale v súlade našej vôle s tým, čo chce Boh.“

„Kto sa chce venovať modlitbe, ten musí dychtiť po jedinom – urobiť všetko, aby sa zmenil a bol ochotnejší zjednotiť svoju vôľu s Božou.“

Vezmi svoj kríž

„Odvolávam sa teraz na to, čo som povedala: základný prostriedok, ako sa oslobodiť od diablových nástrah a zvodov, je: rozhodnúť sa hneď od začiatku ísť cestou kríža, netúžiť po útechách, pretože toto je cesta dokonalosti, ktorú vytýčil náš Pán slovami: ‚Vezmi svoj kríž a nasleduj ma.‘“

Vytrženie

Jedno zo znamení duchovného „zasnúbenia“ je **vytrženie**. Zmysly sú vyradené z činnosti. Mohlo by sa povedať, že sú „mŕtve“. A predsa duša cíti, že nikdy nebola taká „zobudená“ pre Božie veci ako v tomto stave. Určité pravdy týkajúce sa Božej veľkosti zostanú tak vtisnuté do duše, že i keby nebolo viery, ktorá jej hovorí, kto to je, ...klaňala by sa mu.

Terézia opisuje extázy a videnia. „Keď sa začína vytrženie, zastaví sa dych, človek nemá silu hovoriť, i keď si ju ostatné zmysly uschovajú o niečo viac. Niekedy zasa naopak, ihneď omdlie; telo i duša tak stuhnú, že sa zdá, akoby už nemal dušu, takže sa niekedy ani nevie, či ešte dýcha. Ach, aký zmätok zakúsi duša, keď prichádza k sebe! Dychtivo túži konať pokánie a nijako zvlášť pritom netrpí, lebo veľká sila lásky mu bráni pociťovať, čo koná. Zatiaľ čo je duša mimo seba, ukazujú sa jej veľké veci, a keď príde k sebe, zistí, ako náramne jej to prospelo.“

Tento stav nemôže pochádzať od zlého ducha, a tým menej z vlastnej fantázie. Duša prežíva veľký pokoj a spolu s ním tieto tri veci: „**Po prvé:** poznáva, aký je Boh veľký..., **po druhé:** sebapoznanie a pokoru, keď vidí, že taká podlá bytosť sa odvážila uraziť Stvoriteľa toľkých divov a ešte sa odvažuje na neho pohliadnuť, **po tretie:** pohrdanie všetkými vecami na zemi, okrem tých, ktoré pomáhajú slúžiť takému veľkému Pánovi.“ Tieto milosti vedú k väčšiemu odpútaniu od sveta a k dokonalejšiemu mravnému životu.

Terézia mala stále na pamäti Ježišov hlas: „Pokiaľ trvá tento život, zisk nespočíva v úsilí mať zo mňa stále väčšie potešenie, ale v plnení mojej vôle.“

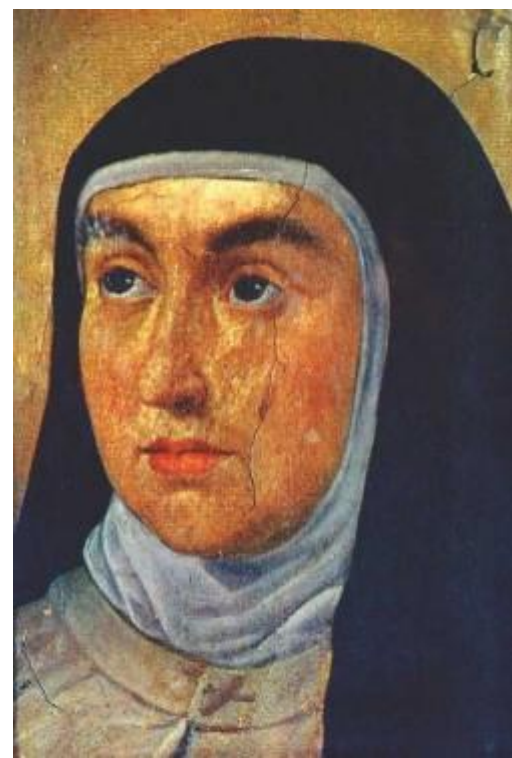
Diabol

Chcem teraz hovoriť o niektorých bojoch a pokušeniach, ktoré mi spôsobil diabol, a v ktorých bola jeho práca veľmi zreteľná.

„Raz som bola v oratóriu a tu sa objavil na mojej ľavej strane; vyzeral oškľivo. Pretože ku mne hovoril, uprene som sa pozerala na jeho ústa, ktoré boli strašné. Zdalo sa, že z jeho tela šľahá veľmi jasný plameň a bez tieňov. Hovoril mi príšerným hlasom, že vie, ako ma znovu dostane, aj keď som unikla z jeho rúk. Bola som veľmi zdesená a urobila som kríž, ako najlepšie som vedela. Zmizol, ale o chvíľu sa vrátil. Tak to bolo dvakrát. Nevedela som, čo robiť. Bola tam svätená voda, chrstla som ju po ňom a už sa neobjavil. Inokedy ma trýznil nepretržite päť hodín telesnou nevoľnosťou, mravným zmätkom a bolesťami takými živými, že sa mi zdalo, že to už nevydržím. Prítomní ľudia boli z toho zdesení; ani oni nevedeli, čo robiť, ani ako sa mám brániť.“

(Pri procese blahorečenia vravela ctihodná Anna od Ježiša: „Nikdy sa nevydala na cestu bez svätenej vody a náramne ju to mrzelo, keď na ňu zabudla. Vravela nám: ‚Neviete, akým osviežením je pre mňa svätená voda. Je to veľká milosť, že môžeme tak ľahko mať úžitok zo zásluh Ježiša Krista.‘“)

„Bola som v jednom oratóriu, práve som dohovorela nokturno a začala sa modliť veľmi zbožné modlitby, ktoré máme na konci breviára, keď prišiel diabol a posadil sa na knihu, aby mi zabránil skončiť. Spravila som kríž a on utiekol. Sotva som začala modlitbu, vrátil sa znovu a myslím, že ma tak trikrát donútil, aby som začínala, bez toho, aby som ju dokázala dokončiť, pokiaľ som ho nepokropila svätenou vodou. Vtedy som videla niekoľko duší vychádzať z očí, ktorým už mnoho nezostávalo, a tak som si myslela, že diabol chcel zdržať ich oslobodenie.“



Málokedy sa mi ukáže v konkrétnej podobe: častejšie ho vnímam bez podoby, ako v tých videniach, v ktorých, ako som povedala, duša jasne poznáva, že je niekto prítomný.“

Bola som v pekle

Terézia mala videnie pekla, ktoré bolo pre ňu popudom k reformnému úsiliu.

„Jedného dňa som bola náhle prenesená do pekla, bez toho, aby som vedela ako. Bolo to veľmi krátke videnie, ale zdá sa mi, že naň nebudem môcť zabudnúť, aj keby som žila mnoho rokov.“

Vchod sa mi javil ako veľmi dlhá a tesná podzemná chodba, podobná nízkej, temnej a úzkej peci; podlaha bola samé páchnuce bahno a plná hnusných plazov. V pozadí, v stene bola vykopaná akási dutina ako výklenok a cítila som, ako som bola do neho zatvorená. To, čo som vtedy vytrpela, presahuje všetku ľudskú predstavivosť, ani sa mi nezdá možné nejako to len i naznačiť, pretože sú to veci, ktoré sa mi nedajú opísať.

Cítila som v duši oheň, ktorý nedokážem opísať, zatiaľ čo neznesiteľné bolesti trýznili telo. Vo svojom živote som ich zakúsila veľmi mnoho; ba aj tie najťažšie, akými podľa lekárov môže niekto na zemi trpieť, pretože všetky moje nervy stuhli, takže som bola celá skrútená, a to nehovorím o mnohých iných rôzneho druhu, ktoré mi spôsobil zlý duch. Nemenej sa s tými nedajú ani porovnať, zvlášť ak si pomyslím, že tá trýzeň mala byť bez konca a bez akejkoľvek úľavy.

Avšak aj to bolo ničím proti smrteľnému zápasu duše. Bol to drvivý útlak, úzkosť, hlboký smútok, taká živá a zúfalá bolesť, že neviem, ako to mám vyjadriť. Povedať, že človek zakúša neustály smrteľný zápas, je príliš málo, pretože aspoň v smrti je nám vyrvaný život od iných, zatiaľ čo tu sa sama duša trhá na kusy. Nie, nedokážem nájsť výrazy, ako opísať ten vnútorný oheň, ani ako umožniť pochopiť zúfalstvo, s ktorým vrcholila tá hrozná trýzeň. Nevidela som, kto ma trýznil, avšak cítila som, ako som pálená a drásaná, aj keď oveľa horšími mukami bol vnútorný oheň a zúfalstvo.

Bolo to morové miesto, na ktorom nádej neposilňovala, ani tam nebolo kde si sadnúť alebo ľahnúť; bola som zatvorená v tej diere vyhlúbenej v stene. Jej steny na pohľad vzbudzovali hrôzu a tiesnili mi chrbát; zdalo sa mi, že sa dusím. Nebolo tam svetlo, ale iba nepreniknuteľná temnota. Aj napriek tomu tam bolo vidno, keď to mohlo pôsobiť trýzeň, a nedokázala som to pochopiť. Vtedy mi Boh nechcel ukázať viac, avšak pri inom videní som uzrela hrozné muky, medzi nimi zvlášť aj tresty za niektoré neresti.

Rozjímanie o pekelných trestoch, o mukách, ktoré spôsobujú diabli, alebo ak sa o tom číta v knihách - to nemá nič spoločného so skutočnosťou, pretože je to úplne odlišné, ako obraz a zobrazený predmet. Náš oheň v porovnaní s pekelným je náramne mierny.

Zostala som zdrvená strachom, a som aj teraz, keď to píšem, hoci už uplynulo takmer šesť rokov, takže na mieste trniem strachom.

Od tej doby, ako vravím, nebolo žiadne trápenie, ktoré by sa mi nezdalo ľahké v porovnaní s jediným okamžikom, aký som vytrpela tam. Z tohto videnia sa vo mne zrodil veľký zármutok nad stratou toľkých duší...”

Terézia zložila sľub, že bude robiť všetko čo najdokonalejšie.

Extázy

„Boh zvyčajne burcuje duše ešte aj iným spôsobom. Zdá sa, že je to vyššia milosť než tie predošlé; pretože duša môže byť vystavená väčšiemu nebezpečenstvu. Ide o určité slová, ktoré hovorí duši a ktoré môžu byť rôzneho druhu.

Naliehavo vám odporúčam: ak sa dozviete alebo dopyčujete, že Boh udelil niekomu tieto milosti, nikdy neproste ani netúžte po tom, aby vás nimi vyznamenal. I keby sa vám to zdalo veľmi dobré a že si to treba veľmi vážiť, predsa to nie je potrebné z niekoľkých dôvodov.

Po prvé: Prejavom nedostatku pokory je chcieť, aby ste dostali, čo ste si nezaslúžili;

po druhé: diablove stačí, ak sú pootvorené i tie najmenšie dvierka, aby nám nastavil tisíce pascí;

po tretie: ak je túžba páľčivá, pridruží sa fantázia a vtedy tá osoba ľahko uverí, že vidí a počuje, po čom túži, ako sa stáva ľuďom, že v noci snívajú o tom, na čo cez deň silno mysleli, alebo po čom túžili;

po štvrté: je veľmi nerozvážne sama (sám) si chcieť zvoliť cestu, keď nedokážem rozlíšiť, ktorá je pre mňa prospešnejšia, namiesto toho, aby som sa odovzdala Bohu;

po piate: azda si myslíte, že súženia duší, ktoré Boh tak vyznamenáva, sú ľahké? Naopak, sú obrovské a každého druhu. A ako viete, že ste schopní ich znášať?“

Diamanty kríža

„Raz som držala v ruke kríž od ruženca a Pán mi ho vzal; keď mi ho vrátil, tvorilo ho päť drahokamov, oveľa cennejších ako diamanty: ba keď ich porovnávam, potom sa mi diamanty zdajú falošné a bezcenné, pretože takmer nemožno porovnávať pozemské veci s tými, ktoré sa vidia duchovne. Bolo v nich úchvatným spôsobom vytesaných päť rán Pána. A povedal mi, že od tej doby ho budem vídavať vždy takto. A naozaj: už som nevidela drevo, z ktorého bol vyrobený, ale iba drahokamy. Avšak videla som ich len ja.“

(Dokončenie v budúcom čísle)



Svätá Rita z Cascie

Talianska augustiánska mystička, stigmatizovaná, s neporušeným telom po smrti, patrónka v bezvýhodiskovej núdzi, pri ťažkostiach a skúškach, patrónka nešťastných manželiek a manželov vo chvíľach zúfalstva

Na obraze z roku 1480 je zobrazená malá Rita. Obraz je komentovaný slovami: „**Blahoslavená Rita bola v kolíske a z úst jej vychádzalo a dnu vchádzalo päť včiel za prítomnosti otca a matky.**“ Obraz bol namaľovaný podľa historickej udalosti. Keď sa toto dieťa stalo veľkou mystičkou a slávou Cascie, rodáci si spomenuli na tento prvý prejav Božej prozreteľnosti voči Rite, a preto dali včely aj do rodového znaku svätice.

Manželstvo

Manželstvo sa vtedy neuzatváralo na základe voľby mladých, ale určovali ho záujmy rodín. Rita ustúpila mienke a múdrosti svojich rodičov, no v srdci niesla hlbokú ranu, ktorú neustále skrývala. Podľa niektorých písomností, ktoré napísal v ľudovom jazyku krátko po smrti svätice augustiánsky brat Mikuláš, Ritin otec prisľúbil svoju dcéru za ženu Ferdinandovi Pavlovi Mancinimu z Roccaporeny. Úradné zasnúbenie Rity sa udialo pravdepodobne vtedy, keď mala 14 rokov. Rita, ako Pavlova snúbenica, ostala v dome svojho otca až do uzavretia manželstva, ktoré sa malo sláviť štyri roky po zasnúbení.

Pavol bol impulzívny a prudký mladík. Rita používala najlepší prostriedok v ich spoločnom živote: nežnosť, chápacé ticho a ochotnú službu. Bola poslušná. Na jeho hrubé správanie odpovedala tichosťou, láskavosťou a modlitbami. Tak bol denne zvädzaný medzi nimi ustavičný zápas medzi hnevom a tichosťou, medzi násilím a láskou, medzi nepravosťou a znášanlivosťou. Spočiatku Ritina miernosť vyvolávala ešte väčšiu mužovu nevôľu, ale tá nepovolila - zostala tichá ako anjel...

(Z priestorových dôvodov presúvame pokračovanie pútavého čítania o živote sv. Rity do budúceho čísla. Za pochopenie ďakujeme.) (r)



Ekumenizmus v praxi - konkrétné činy:

Bráňme Krista!

V dnešním sjednocujícím se světě se všude a zvláště v Církvi hovoří čísla o ekumenismu, o sjednocování různých církví a o tom, jak je nutné spolupracovat na tomto poli. Chci poukázat právě zde na mnohé možnosti, které se křesťanům různých vyznání nabízejí. Osobně je pro mne problematická společná modlitba, která je omezena lidskými ohledy, aby se jejich obsah nikoho nedotkl. Například opomíjená modlitba k Matce Boží a Církve. Rovněž se musím přiznat, že je pro mne nesmírně těžké představit si a natož realizovat nějaké společné „bohoslužby“.

Toto slovo lze použít jen tehdy, je-li integrální součástí této **BOHOSLUŽBY** přirozeně část zvaná **BOHOSLUŽBA OBĚTI** se třemi kardinálními částmi: obětováním, proměňováním a přijímáním.

Dovedu si také dobře představit i mnohé společné aktivity, zvláště pak společný **BOJ ZA ŽIVOT v HNUTÍCH PRO LIFE** se společnými demonstracemi před potratovými klinikami a, samozřejmě, všechny druhy **PROTESTŮ PROTI** stále častěji se vyskytujícím případům otevřené blasfemie, tedy znevažování, tupení a vysmívání se Bohu.

Na veřejnosti **JASNĚ CHYBÍ TI, KTEŘÍ JSOU OCHOTNI POZVEDNOUT SVŮJ HLAS K JASNÉMU NE!** Je tedy naprosto nezbytné, aby se **CÍRKVE SPOJOVALY PŘEDEVŠÍM TAM, KDE JDE O SPOLEČNÉ HODNOTY.**

Velkou inspirací pro tento postup pro mne osobně znamenal jasný protest patriarchy husitské církve ThDr. Jana Schwarze, který podpořil našeho vzácného a statečného poslance **JUDr. Ing. Jiřího Karase** v jeho žalobě za hanobení přesvědčení podanou na vydavatelství **FRAGMENT**.

Toto vydavatelství jak známo vydalo knihu Gerharda Haderera z názvem: **„Život Ježíše“**.

Jde o nejhrubší vulgární útok na osobnost Bohočlověka Ježíše Krista, našeho Pána, který je vykreslen jako narkoman a mentálně stížený jedinec, bez naprosté špetky úcty a lásky. Zkusme tímto způsobem vykreslit proroka Mohameda a učení islámu, nebo někoho jiného, a uvidíme...! **KRISTA** ovšem napadnout beztrestně zřejmě jde...

Nemlčeli ale stateční JUDr. Karas a také patriarcha Schwarz!

* * * * *

Jistě nebude od věci, aby zde byl uveden text, který nejvyšší představitel husitské církve zaslal státnímu zastupitelství v Praze:

Adresa: Městské státní zastupitelství v Praze, V. P. Čkalova 784/22, 160 00 PRAHA 6:

„Vážené státní zastupitelství,

obracím se tímto na orgány činné v trestním řízení ve věci veřejně šířené knihy **ŽIVOT JEŽÍŠE** (ISBN 80-7200-483-2), autora **GERHARDA HADERERA**, 1. vydání roku 2003...

Jsem zastánce svobody svědomí, svobody názorů i přesvědčení a hájím základní právo občana, aby každý člověk v demokratické společnosti měl právo svobodně hlásat své názory, pokud tím ovšem neuvádí ostatní občany v omyl a neuráží hanlivým a nepravdivým způsobem autority, kterých si váží široká veřejnost za jejich dílo ve prospěch lidstva.



V případě publikace GERHARDA HADERERA je zřejmé, že může ovlivnit především děti a mládež, která místo skutečně JEŽÍŠOVA filozofického a náboženského poselství má u mladých čtenářů vyvolat dojem, že se v případě JEŽÍŠE jednalo pouze o komickou figurku, často jednající pod vlivem drogy!

Za svou OSOBU PROTESTUJI proti každému jednání, které je vedeno v touze po osobním zisku či popularitě nebo z jiných důvodů ke snižování významu takových hodnot jako je LÁSKA, SOCIÁLNÍ CÍTĚNÍ, PŘÍSTUP K OSOBNÍ OBĚTI, neboť osobnost JEŽÍŠE KRISTA patří k světovým učitelům takového učení.

PROTESTUJI PROTI KNIZE, která nízkým a nepravdivým způsobem „popisuje“ osobnost JEŽÍŠE KRISTA.

NEMOHU BÝT LHOSTEJNÝ k žádné knize, která jen navazuje na pokleslou úroveň ateistické propagandy a mohla by devastovat duševní i duchovní vývoj našich dětí. Obsah výše uvedené knihy také HANOBÍ křesťanskou víru a křesťany jako nositele křesťanské víry a vyznání – ve smyslu § 198 TRESTNÍHO ZÁKONA.

Proto podávám tento podnět a žádám o důkladné posouzení, zda vydáváním a veřejným šířením výše uvedené knihy nedošlo ke SPÁCHÁNÍ TRESTNÍHO ČINU HANOBENÍ PŘESVĚDČENÍ ve smyslu §198 TRESTNÍHO ZÁKONA.

Žádám, abych jako poškozený byl o vyřízení tohoto podnětu vyrozuměn.

ThDr. Jan Schwarz, patriarcha ČCSH

* * * * *

Tohle je velkou výzvou zvláště pro mladší duchovní, řeholníky i věřící laiky.

Jde o takové hodnoty, za něž je nutno nejen riskovat výsměch a potupu, možnost zesměšnění či nějakou formu vyhnanství, ale dokonce o hodnotu, za níž je nutno položit život: ZA NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA.

Zde je pak také i přirozená naděje pro opravdové sjednocování se v Kristu, v němž padají předsudky, zaběhaná klišé a kde každý v srdci poznává, co PO NĚM JEŽÍŠ CHCE a ten má stále více i sílu toto konat.

P. Petr Dokládal, Nový Jičín,

Fatimský apoštolát

Ilustračné foto: (a)

Náš komentár / Na zamyslenie

Na okraj jednej Európskej ústavy

Komu dôveruje Boh?

Správa o schválení Európskej ústavy, ktorá v sobotu 19. júna prebehla médiami, otvorila oči aj tým najväčším optimistom. Európsky superštát - namiesto „európskeho domu“, kde si mali byť všetci rovní - je na svete.

Viacerí politici sú zrazu prekvapení - napriek tomu, že sa programovo celé roky uchádzali o priazeň Bruselu a museli poznať všetky okolnosti členstva v EÚ. Signálov nebezpečenstva bolo až-až. To, že napríklad francúzsky prezident **Jacques Chirac** a bývalý prezident Európskeho Konventu **Giscard d'Estaing** sa zasadili za vynechanie zmienky o náboženstve a Bohu, nikoho neprekvapuje. Prekvapuje naivnosť tých, ktorí fakt, že EÚ je prostý globalizačný medzičlánok budúcej svetovej totality, považovali za science fiction..Aj súčasná nádej na národné referendum o tejto ústave je len "čerešničkou" na torte naivity.

Guzmán Carriquiry, podsekretár Pápežskej rady pre laikov, vo svojej prednáške na Katolíckej univerzite vo Valencii nedávno zdôraznil: **V súčasnosti pozorujeme agresívnu obdoru sekularizmu. Sekularizmus sa usiluje o odstránenie kresťanstva a jeho progresívne vytlačanie zo spoločnosti.**

Kardinál **Francis George** z Chicaga varoval pred ohrozením cirkvi v USA vládnyimi i mimovládnyimi hnutiami a skupinami. **Poslanie Cirkvi je ohrozené zvonku prívalom inštitucionálnej slobody - vyhlásil - povahu života, manželstva, rodiny a dokonca i samotnej viery teraz určujú súdy, zriadené iba na ochranu práv jednotlivca.**

Známy líder skupiny Elán **Jožo Ráž** to v interview pre týždenník Formát č. 3/2004 vyjadril veľmi expresívne: **Demokracia?... Je to jedno diabolské svinstvo. Americká demokracia je cesta do pekla. To, čo momentálne Amerika je, je podľa môjho presvedčenia katastrofa... Slovensko si rozoberú svetové firmy a zo Slovákov budú otroci...**

Peter Breiner, ktorého azda nemožno obviňovať s katolíckeho fundamentalizmu (je prosto Žid), pre SME 5. júna 2004 z Toronta píše: **Iste sa pamätáte aj na to, ako zúfalo sa komunistický režim bránil akejkol'vek zmienke o Bohu či religióznych aktivitách. V Anglicku je pri civilných sobášoch čerstvo zakázané recitovať básničky alebo spievať pesničky, v ktorých sa spomína Boh. Dnes je na univerzitách USA bežná cenzúra a zákazy. Môžete bojovať za práva homosexuálov, slobodných matiek, ateistov... Ak však chcete bojovať za práva heterosexuálov, či veriacich, vedenie školy vám zakáže prednášky, zhromaždenia, samozrejme, v záujme demokracie a pravdy. Opäť tej jedinej...**

Jozef kardinál Ratzinger na prednáške v Caen 6. júna 2004 povedal: **Rozum, ktorý sa úplne odpúta od Boha, a chce ho ubytovať len v sfére subjektivity, nemá žiadnu pre orientáciu a otvára dvere silám deštrukcie.**

V tejto situácii **pápež Jána Pavol II.** dňa 10. júna 2004 vyhlasuje od októbra 2004 Rok Eucharistie. Vo svojej homílii sv. Otec zdôraznil: **Skrze Eucharistiu sa Cirkevné spoločenstvo buduje ako Nový jeruzalem, začiatok jednoty rôznych ľudí a národov v Kristovi...**

Globalizácia, uniformita, potlačanie prirodzených atribútov ľudstva. Výsmešná administratívna likvidácia Boha, ktorej sa neodvážili ani komunisti. Na druhej strane neúnavný Sv. otec, bojujúci na pokraji ľudských síl za víťazstvo Boha na tejto zemi. Podľa všetkého stojíme uprostred apokalyptickej bitky. Záleží len na každom z nás, ako si to uvedomujeme. Tí, čo pochopia, majú jasné poslanie. Zodpovednosť. A ešte niečo navyše. Dôveru Boha. Je viac než zřejmé, že to budú aj iní ľudia ako renomovaní kresťania...

Anton Selecký



chorý a unavený.

Amsterdam 2004

Vo veľkom týždni 2004 som dostala časopis Víťazstvo Srdca, v ňom bolo pre všetkých pozvanie otcom Hnilicom a P. P. Siglom na púť k Matke všetkých národov do Amsterdamu. Lenže bola som veľmi chorá, so zhoršenou pohyblivosťou a aj finančne poslabšie, ale s veľkou túžbou.

Povedala som si, nechám to na Pannu Máriu, aj som Jej hneď povedala toto: „**Panna Mária, túžim ísť, ale vidíš, ako som na tom biedne so zdravím aj s financiami. Ak ma tam chceš mať, prosím Ťa, ukáž mi cestu, daj mi vedieť či pôjdem alebo nie, skloním sa a príjmem Tvoje rozhodnutie.**“

Tam v Amsterdame, ani keby som už ani nemala zlé kíby - v pravom už mám znehybnenie, hrozné bolesti - všetko ustúpilo.

V kongresovej hale prišiel ku mne otec **Mons. Pavol Hnilica** a vraví mi: „**Tak ako sa máš, máš stále tie pomocníčky (palice), poslúchajú ťa, to je dobre, tak buď šťastná tak ako to je. Tvojím šťastím je to, že si ich prijala a ešte aj takto s nimi si prišla do Amsterdamu.**“ A ja mu na to, že som to nechala na Pannu Máriu, či ma tu chce mať, alebo nie a on na to - **Ona tu najmä takých potrebuje, ktorí sa ňou nechajú s láskou viesť.** Lebo ako viete, tiež je veľmi

Ďalej boli prítomní kňazi a biskupi zo všetkých kontinentov, aj pútnici. V sobotu bol hlavným celebrantom Mons. P. Hnilica a v nedeľu otec Kardinál pre východné cirkvi z východu.

Mons. Hnilica aj P. P. Sigl,

v kázni a príhovore povedali a vyzvali celý svet, ako Panna Mária vo Fatime vyzvala svet k pokániu. Svet neposlúchol a bola 2. svetová vojna, teraz znova vyzvali a prosili, aby svet neurobil takú istú chybu ako po Fatimských zjaveniach, ale aby poslúchli posolstvá Panny Márie v Amsterdame, aby svet sa veľa modlil, obetoval, najmä tú modlitbu, ktorú si žiadala p. Idou rozširovať, že modlitbou pomôžeme Panne Márii a Svätému otcovi, aby mohol vyhlásiť 5. a najväčšiu Dogmu: Panna Mária Spoluvykupiteľka, prostrednica a orodovnica. Tou dogmou bude zachránený svet od 3. svetovej vojny - katastrofy.

Bola som 4 krát a čo som počula, že toto šieste modlitebné stretnutie a zároveň - **1. výročie vyhlásenia Amsterdamských zjavení za pravé - nadprirodzené, bolo také najmilšie, vrúcne, najkrajšie.** Bolo v malej kongresovej hale, ale o to viac si uchvátilo naše srdce.

Nedá sa ani opísať tú nesmiernu radosť a dojatie, aj keby som mala celý rok jesť suchý chlieb, tak mi stojí Amsterdam - matka všetkých národov za to. **Ľutujem tých, ktorí nemôžu, alebo nechcú byť účastní tej radosti, to je jednoducho - Nebo s Najsv. Trojicou na zemi. To sa ani nedá opísať, to musí jednoducho precítiť.**

Všetky tie Máriine milé miesta: 5x Lurdy, Fatima, Garabandal, Medžugorie, Mexico - Guadalupe - to všetko mám v jednom - „Nebo na zemi Amsterdam“.

Chvála a sláva Najsv. Trojici a vrúcna vd'aka Panne Márii, Matke všetkých národov!

Pochválený buď Ježiš Kristus!

S láskou Vaša **sr. Terézia Macurová,**

Kysucké Nové Mesto

PS: Ľúto mi to bolo kvôli tomu, že je Amsterdam uznaný a napriek tomu bolo nás málo, len 34 pútnikov v autobuse, ako to muselo zarmútiť Pannu Máriu a Rodinu Panny Márie Spoluvykupiteľky.

Krátke správy / Rôzne



Ján Pavol II. sklamaný „euroústavou“ bez kresťanstva

Ďakujem obhajcom!

Pred modlitbou Anjel Pána v nedeľu 20. júna 2004 vyjadril pápež Ján Pavol II. verejne svoje sklamanie nad textom ústave Európskej únie, ktorú schválili predstavitelia EÚ 19. júna a ktorá vôbec nespomína kresťanské korene nášho svetadielu:

„Nemôžeme sa oddeliť od našich koreňov,“ povedal Svätý Otec poľským pútnikom. Potom pozdravil svoju domovinu, ktorej vláda sa pokúšala dostať zmienku o významnej úlohe kresťanstva ústavnej zmluve slovami: **„Ďakujem Poľsku, ktoré na európskom fóre verne obhajovalo kresťanské korene nášho svetadielu, z ktorých vyšli kultúra a rozvoj civilizácie našej doby.“**

Hovorca Svätej stolice **J. Navarro-Valls** uverejnil 18. júna 2004 vyhlásenie v ktorom sa hovorí: Svätá stolica však musí vyjadriť svoje veľké obavy z odporu niektorých vlád proti výslovnému uznaniu kresťanských koreňov Európy. Je to ignorovanie historickej skutočnosti a kresťanskej identity európskych národov.

Predstavitelia EÚ sa teraz musia obrátiť na vlastných občanov, aby túto ústavu schválili.

ZENIT/-zg-TK KBS

Máte zástavy?

Slovenské misijné hnutie prosí jednotlivcov alebo farské spoločenstvá, ktoré vlastnia nepotrebné zástavy alebo vlajky z púťí, aby ich zaslali na adresu:

Slovenské misijné hnutie,

Arcibiskupský úrad Hlavná 28,

040 00 Košice.

Zástavy prosia veriaci z Ukrajiny, Rumunska a ďalších východných krajín. **(r)**

Vo svetle lásky

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus, pán šéf redaktor a všetci ostatní!

Úvodom vám prajem požehnané a milostiplné nasledujúce dni. Pretože sa stretávam s časopisom, ktorý vydávate, v prvom rade sa chcem poďakovať za duchovné vedenie a pomoc pri orientácii vo víre života človeka dnešnej doby. Učím tých najmenších. Snažím sa načerpávať a posúvať svoju kresťanskú vieru v spleť tohto pralesa, ktorým denno-denne kráčame.

Samozrejme i radosť sem-tam vytryskne ako pramienok čerstvej vody, to čo prežívam ako nepatrný pútnik dávam na papier perom a štetcom. Posielam vám kúsok zákulisia mojej duše...

Vediam talentované deti v MŠ Ďorocká v Nových Zámkoch. Posielam niekoľko ich obrázkov.

Ešte raz ďakujem za usmerňujúce myšlienky, ktoré sú naozaj rosou na unavenú dušu i srdce. Budem vyprosovať veľa milostí a tiež radosti pre vás, veď kresťan by mal svedčiť pokojom a optimizmom hlavne v dnešnej uponáhľanej dobe.

Betka Havranová, Semerovo

* * * * *

Betka v tomto roku, 5. novembra 2004 bude mať výstavu spolu so svojím synom v knižnici A. Bernoláka v Nových Zámkoch. Dovtedy má v pláne vydať svoje básne, venované Sv. otcovi Jánovi Pavlovi II. pod názvom Vo svetle lásky. Betka prosí o modlitby pri hľadaní sponzorov pre svoju zbierku. (r)

Dobro a láska

Milá redakcia,

ďakujem vám za mnoho duchovnej podpory. Prosím o trochu Vášho času na zamyslenie nad možnosťou šírenia Dobra a Lásky v každodennom živote, o tom ako by bolo možné upozorniť ľudí na vzdáľovanie sa a neosobnosť v medziľudských vzťahoch, ktoré sa o to viac vzdáľujú Kristovmu učeniu.

Z nás, z malého slovenského národa má žiariť súdržnosť vo viere, máme žiariť našimi dobrými skutkami, nesmierme zatvárať oči nad duchovnou ani telesnou biedou spolubratov. Naša pomoc nemusí byť teatrálna, no mala by byť každodenná. Ak sú „zvonku“ tlaky na materialistický spôsob života, pre rovnováhu je potrebné zvýšiť zjednotenie sa v duchovnom živote či skôr snaha o sústavné prežívanie duchovného života v hmotnom svete, vydávanie svetla Ducha do hmotnej roviny, to on ju môže zjemniť a rozjasniť, lebo náš Pán je svetlo a nieto v ňom tmy - tma sa musí rozplynúť všade tam, kde je náš Pán.

My sme malý národ, mnohým sme už prešli, a vďaka našej patrónke Panne Márii sme vytrvali. Ľudia aj chcú byť verní Panne Márii a Ježišovi, nie vždy vedia ako. Nestačí vždy len modlitba (...milovať budeš Boha svojho...), ale je treba aj živá a aktívna láska k blížnemu v skutkoch (...a blížneho svojho ako seba samého). V modlitbe hovoríme k Bohu na nebesiach, ale milosrdenstvom pomáhame Bohu, ktorý prišiel až sem na zem k nám a pozerá sa na nás z očí nášho blížneho. (M)

Dúfame!

Vážená redakcia!

V týchto dňoch sme dostali poštou čísla M ROSY, za ktoré Vám čo najúctivejšie ďakujeme. Nech Vám to dobrotivý Pán Boh odmení a dá možnosť rozširovať tento ozaj zaujímavý a k dobru povzbudzujúci časopis pri šírení úcty k našej nebeskej Matke.

My ho ešte neodoberáme, lebo zatiaľ nie je schválený sv. Cirkvou. No dúfame, že i to bude. Preto prepáčte, že si ho neobjednávame a tie čísla nemôžeme zaplatiť. Dobrotivý Pán Boh nech to odmení Vám i osobe, ktorá sa o to postarala. Nech Vás Duch Svätý osvätľuje a Matka Božia nech Vás žehná. Úctivo Vás pozdravuje a do svojich modlitieb zahŕňa v Pánu oddaná

sestra **Mária**

V M ROSE č. 6/04 na str. 5, som sa dočítal, že kňazi odmietajú dať rozhrešenie za čítanie časopisu. To znamená, že sú čitatelia, ktorí čítajú domnele zakázanú tlač.

Je myslím načase, aby ste popri vyhlásení, že sa podrobujete konečnému úsudku Cirkvi zapísali aj to, čo pán F. Press na prvých stranách Dodatkov 1 až 7, ku knihe Mária. Odvoláva sa na dekrét Pavla VI. (kongregáciu pre doktrínu viery) že na publikovanie zjavení, videní, zázakov alebo za návštevu miest neuznaných zjavení od roku 1966 nie je treba žiadať nijaké cirkevné povolenie.

Ide o zrušenie Kánonu 1399, ktorý zakazoval a 2318, ktorý určoval tresty.

Bližšie napr. v preklade „Posolstvo lásky z Litmanovej“ od F. Pressa (vyd. USPO, 1994) alebo vo vyššie uvedených dodatkoch, na predných stranách, v knihe Nebeklíč...

Doporučujem uviesť širší text v najbližšej M ROSE a potom sa naň len stručnejšie odvolávať v nasledujúcich M ROSÁCH.

B. Púček, Bratislava

Sila modlitby

Vážená redakcia M ROSY!

M ROSU som začala odoberať v marci 1994 a mám odložené všetky čísla. Je to už pekná kôpka, chcem si to dať zviazať ako knihu. Je to nádherný časopis, vždy ma poteší. Modlím sa za Vás, aby ste nám prinášali krásne články o Panne Márii a Pánu Ježišovi.

Aj ja Vám rozpoviem, čo sa mi stalo. Je to o mojich rodičoch. Moja mamička mi vždy rozprávala, že keď niekto zomrie a uvidím ho vo sne v bielom oblečení, znamená to, že už je oslávený.

Nuž a ja som mojich rodičov takto videla. **Najprv môjho ocka.** Zomrel 18. 9. 1986, a keď som ho videla ako osláveného, bolo to v r. 2002. Prisnil sa mi sen, že ocko vychádza z hrobu. Hrob bol osvetlený a jeho som videla vychádzať po schodoch. Bol v krásnom bielom obleku. Keď som sa ho spýtala, ako sa má, nepovedal mi nič, len sa usmieval a bol veľmi šťastný. Verím, že keď sa za našich zomrelých úprimne a od srdca modlíme, tak nás Pán vypočuje a tej duši pomôže.

Teraz niečo o mojej mamičke. Zomrela 3. 7. 2003. V marca 2004 som pozerala televízor. Po filme som ho vypla s tým, že si idem ľahnúť. Naraz som sa prebrala a vidím, že sa v hale svieti. Svetlo tam nezvykneme zapínať, len vtedy, keď sa tam deti hrajú. Ale teraz bola noc. Chcela som vstať, ale vtom sa ku mne začala približovať postava. Hneď som ju nespoznala. Prichádzala akoby z hmly, ale keď sa približovala, začala som ju spoznávať. Bola to moja mamička. Nepovedala mi nič, iba sa usmievala.

Ďakujem Pánu Bohu za to, že moji rodičia sú už v nebi. Mamička žila veľmi zbožne. Každý deň chodila do kostola na sv. prijímanie až do svojich 80 rokov. To všetepovala nám deťom, vnukom i pravnukom. Máme doma oltárik, kde nám horí večné svetlo. Taktiež tam máme Božské Srdce, Sedembolestnú Pannu Máriu, sv. Jozefa s Ježiškom, Lurdkú Pannu Máriu.

Deti týmto sochám dávajú pusu. Je to nádherné, že Adamko (4 roky) a Veronika (2 roky) tak ľúbia Ježiša a Ježiškovu Mamičku - tak volajú Pannu Máriu. Ešte by som chcela povedať čitateľom M ROSY, aby sa modlili za svojich zomrelých. Sila modlitby je veľmi veľká.

Vaša čitateľka **E. Mátheová**,

Kráľová pri Senci